

32001R0999

31.5.2001.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 147/1

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 999/2001**(2001. gada 22. maijs),****ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai**

EIROPAS PARLaments UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 152. panta 4. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Jau vairākus gadus ir atzīts, ka dažas atšķirīgas transmisīvās sūkļveida encefalopātijas (TSE) skar atsevišķi cilvēkus un dzīvniekus. Govju sūkļveida encefalopātija (GSE) liellopiem pirmo reizi tika konstatēta 1986. gadā, un turpmākajos gados to konstatēja citām dzīvnieku sugām. Jaunu Kreicfelda-Jakoba slimības (KJS) variantu aprakstīja 1996. gadā. Turpina uzkrāties pierādījumi par GSE un Kreicfelda-Jakoba slimības jaunā varianta ierosinātāju līdzību.

(2) Pēc 1990. gada Kopiena ir paredzējusi vairākus pasākumus, lai aizsargātu cilvēkus un dzīvniekus no saslimšanas ar GSE. Šo pasākumu pamatā ir bijuši dzīvnieku veselības direktīvu drošības pasākumu noteikumi. Ņemot vērā to, cik lielā mērā dažas TSE apdraud cilvēku un dzīvnieku veselību, būtu jāpieņem īpaši noteikumi to profilaksei, kontrolei un apkarošanai.

(3) Šī regula tieši attiecas uz veselības aizsardzību, un tai ir būtiska nozīme iekšējā tirgus darbībā. Tā attiecas uz Līguma I pielikumā iekļautajiem produktiem, kā arī uz tajā neiekļautajiem produktiem. Tātad par juridisko pamatu būtu jāizvēlas Līguma 152. panta 4. punkta b) apakšpunkts.

(4) Komisija ir saņēmusi zinātniskus atzinumus par vairākiem TSE aspektiem – jo īpaši no Zinātniskās vadības komitejas un Zinātniskās veterināro pasākumu, kas saistīti ar sabiedrības veselības aizsardzību, komitejas. Šajos atzinumos ir sniegti ieteikumi par pasākumiem, kā samazināt cilvēku un dzīvnieku potenciālo apdraudējumu, ko rada inficēti dzīvnieku produkti.

(5) Šie noteikumi būtu jāpiemēro dzīvu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanai un laišanai tirgū. Tomēr tie nav jāpiemēro kosmētikas produktiem un zālēm, ārstnieciskiem līdzekļiem vai to izejmateriāliem, vai starpproduktiem, kam piemēro citus īpašus noteikumus, un jo īpaši – par īpaša riska materiāla neizmantotānu. Tie nebūtu jāpiemēro arī dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas neapdraud dzīvnieku vai cilvēku veselību, jo nav paredzēti pārtikas, barības vai mēslošanas līdzekļu ražošanai. Būtu jānodrošina, ka dzīvnieku izcelsmes produktus, uz ko neattiecas šī regula, glabā atsevišķi no produktiem, uz ko tā attiecas, izņemot gadījumus, ja tie atbilst vismaz tiem pašiem veselības standartiem, kam atbilst šajā regulā aplūkoti produkti.

(6) Būtu jāparedz drošības pasākumi, ko Komisija veic, ja dalībvalsts vai trešās valsts kompetentā iestāde neadekvāti reaģē uz TSE apdraudējumu.

(7) Būtu jānosaka procedūra dalībvalsts, trešās valsts vai kāda to reģiona (šeit turpmāk – “valstis vai reģioni”) epidemioloģiskā statusa noteikšanai attiecībā uz GSE, pamatojoties uz pirmreizējās inficēšanās risku un cilvēku apdraudējumu un izmantojot pieejamo informāciju. Dalībvalstis un trešās valstis, kas nevēlas pieprasīt sava statusa noteikšanu, Komisijai būtu jāklasificē kādā no kategorijām, pamatojoties uz visu tai pieejamo informāciju.

⁽¹⁾ OV C 45, 19.2.1999., 2. lpp. un OV C 120 E, 24.4.2001., 89. lpp.

⁽²⁾ OV C 258, 10.9.1999., 19. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2000. gada 17. maija atzinums (OV C 59, 23.2.2001., 93. lpp.), Padomes 2001. gada 12. februāra kopējā nostāja (OV C 88, 19.3.2001., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2001. gada 3. maija lēmums.

- (8) Dalībvalstīm būtu jāievieš mācību programmas personām, kas nodarbojas ar TSE profilaksi un kontroli, kā arī veterinārārstiem, lauksaimniekiem un strādniekiem, kas iesaistīti mājlopu transportēšanā, pārdošanā un kaušanā.
- (9) Dalībvalstīm būtu jāiesteno ikgadēja GSE un skrepi slimības uzraudzības programma un būtu jāinformē Komisija un citas dalībvalstis par rezultātiem un saslimšanu ar jebkuru citu TSE.
- (10) Pamatojoties uz TSE patogēnēzi un attiecīgā dzīvnieka izcelsmes vai atrašanās valsts vai reģiona epidemioloģisko statusu, daži atgremotāju audi būtu jāuzskata par īpašu riska materiālu. Īpašais riska materiāls būtu jāizņem un jālikvidē, izvairoties no jebkura cilvēku vai dzīvnieku veselības apdraudējuma. To jo īpaši nedrīkstētu laist tirgū, lai izmantotu pārtikas, barības vai mēslošanas līdzekļu ražošanā. Tomēr būtu jāparedz līdzvērtīgs veselības aizsardzības līmenis, izmantojot atsevišķu dzīvnieku TSE skrīninga testu, tiklīdz to pilnībā apstiprinās. Kaušanas paņēmieni, kas pieļauj iespēju ar smadzeņu audiem inficēt citus audus, būtu jāatļauj tikai tajās valstīs vai reģionos, kur ir viszemākais GSE apdraudējuma līmenis.
- (11) Būtu jāveic pasākumi, lai novērstu TSE pārvešanu uz cilvēkiem vai dzīvniekiem, aizliedzot dažu kategoriju dzīvnieku proteīna izbarošanu dažu kategoriju dzīvniekiem un aizliedzot dažu atgremotāju audu lietošanu pārtikā. Šiem aizliegumiem vajadzētu būt proporcionāliem attiecībā pret apdraudējumu.
- (12) Varbūtēja dzīvnieka saslimšana ar jebkuru TSE būtu jādara zināma kompetentajai iestādei, kam nekavējoties būtu jāveic visi atbilstīgie pasākumi, tajā skaitā pārvietošanas ierobežojumu noteikšana varbūtēji slimajam dzīvniekam izmeklēšanas rezultātu gaidīšanas laikā vai arī nokaušana oficiālā uzraudzībā. Ja kompetentā iestāde nevar izslēgt TSE iespēju, tai būtu jāpieprasa atbilstīga izmeklēšana, un līdz diagnozes noteikšanai liemenis būtu jāglabā oficiālā uzraudzībā.
- (13) Ja oficiāli apstiprina saslimšanu ar TSE, kompetentai iestādei būtu jāveic visi vajadzīgie pasākumi, tajā skaitā liemeņa likvidēšana, izmeklēšana, lai identificētu visus apdraudētos dzīvniekus, un pārvietošanas ierobežojumu noteikšana identificētajiem dzīvniekiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem. Īpašniekiem pēc iespējas ātrāk atlīdzina zaudējumus, kas radušies, saskaņā ar šo regulu likvidējot dzīvniekus un dzīvnieku izcelsmes produktus.
- (14) Dalībvalstīm būtu jāstādā ārkārtas stāvokļa plāni valsts pasākumu īstenošanai GSE uzliesmojuma gadījumā. Komisijai būtu jāapstiprina šie plāni. Būtu jāparedz šā noteikuma attiecināšana uz TSE, kas nav GSE.
- (15) Būtu jāparedz noteikumi, kas attiecas uz dažu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu laišanu tirgū. Kopienā spēkā esošie liellopu identificēšanas un reģistrēšanas noteikumi paredz sistēmu, kas saskaņā ar starptautiskiem standartiem ļauj noskaidrot dzīvnieku ciltsmāti un izcelsmes ganāmpulku. Līdzvērtīgas garantijas būtu jāparedz liellopiem, ko importē no trešām valstīm. Dzīvniekiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem, uz ko attiecas Kopienas noteikumi un kas ir Kopienas iekšējās tirdzniecības aprītē vai ko importē no trešām valstīm, vajadzētu būt minētajos noteikumos paredzētajiem sertifikātiem, ko pēc vajadzības papildina saskaņā ar šo regulu.
- (16) Būtu jāaizliedz laist tirgū dažus dzīvnieku izcelsmes produktus, kas iegūti no liellopiem augsta apdraudējuma reģionos. Tomēr šis aizliegums nebūtu jāpiemēro dažiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas ražoti kontrolētos apstākļos no dzīvniekiem, kuriem var pierādīt, ka to iespēja inficēties ar TSE nav liela.
- (17) Lai nodrošinātu TSE profilakses, kontroles un apkarošanas noteikumu ievērošanu, paraugus laboratorijas testiem ņem, ievērojot noteiktu kārtību, kas sniedz pilnu epidemioloģisku ainu par stāvokli attiecībā uz TSE. Lai garantētu vienādas testu procedūras un rezultātus, būtu jāizveido attiecīgo valstu un Kopienas etalonlaboratorijas un drošas zinātniskas metodes, tajā skaitā ātrās noteikšanas testi īpaši TSE gadījumiem. Ciktāl iespējams, būtu jāizmanto ātrās noteikšanas testi.
- (18) Dalībvalstīs būtu jāveic Kopienas pārbaudes, lai nodrošinātu vienādu prasību izpildi attiecībā uz TSE profilaksi, kontroli un apkarošanu, un būtu jāparedz arī revīzijas procedūru veikšana. Lai nodrošinātu to, ka, ievēdot Kopienā dzīvus dzīvniekus un dzīvnieku izcelsmes produktus, trešās valstis sniedz Kopienas garantijām līdzvērtīgas garantijas, Kopienai būtu jāveic pārbaudes uz vietas un revīzijas, lai pārbaudītu, vai eksportētājās trešās valstis ievēro importa nosacījumus.

- (19) Tirdzniecības pasākumiem attiecībā uz TSE būtu jābalstās uz starptautiskiem standartiem, pamatnostādnēm vai ieteikumiem, ja tādi pastāv. Tomēr var paredzēt zinātniski pamatotus pasākumus, kas nodrošina augstāku veselības aizsardzības līmeni, ja pasākumi, kuru pamatā ir attiecīgi starptautiski standarti, pamatnostādnes vai ieteikumi, nenodrošina pienācīgu veselības aizsardzības līmeni.
- (20) Saņemot jaunu zinātnisku informāciju, šī regula būtu jāpārskata.
- (21) Šajā regulā būtu jāparedz vajadzīgie pārejas pasākumi, jo īpaši attiecībā uz īpaša riska materiāla izmantošanas reglamentēšanu.
- (22) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto izpildpilnvaru īstenošanas procedūru ⁽¹⁾.
- (23) Lai īstenotu šo regulu, būtu jāparedz procedūras, kas veido ciešu un efektīvu sadarbību starp Komisiju un dalībvalstīm Pastāvīgajā veterinārijas komitejā, Pastāvīgajā dzīvnieku barības komitejā un Pastāvīgajā pārtikas komitejā.
- (24) Ņemot vērā, ka šīs regulas īstenošanas noteikumi ir vispārīgi pasākumi Lēmuma 1999/468/EK 2. panta nozīmē, tie būtu jāparedz saskaņā ar minētā lēmuma 5. pantā paredzēto regulatīvo procedūru,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1. pants

Joma

1. Šī regula nosaka transmisīvo sūkļveida encefalopātiju (TSE) profilakses, kontroles un apkarošanas noteikumus. To piemēro dzīvu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanai un laišanai tirgū un dažos konkrētos gadījumos – to eksportēšanai.

2. Šī regula neattiecas:

- a) uz kosmētiku un zālēm, un ārstnieciskiem līdzekļiem vai to izejmateriāliem vai starpproduktiem;
- b) uz produktiem, kas nav paredzēti lietošanai pārtikā, dzīvnieku barībā vai mēslošanas līdzekļos, vai to izejmateriālos, vai starpproduktos;

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

- c) uz dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas paredzēti eksponēšanai, mācībām, zinātniskiem pētījumiem, īpašiem pētījumiem vai analīzei ar noteikumu, ka šos produktus galu galā nepatērē vai neizlieto cilvēki vai dzīvnieki, izņemot tos cilvēkus vai dzīvniekus, kurus izmanto attiecīgajā pētniecības projektā;
- d) uz dzīvnieku dzīvniekiem, ko izmanto pētījumiem vai kas ir paredzēti pētījumiem.

2. pants

Dzīvu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu nodalīšana

Lai izvairītos no 1. panta 1. punktā minēto dzīvo dzīvnieku vai dzīvnieku izcelsmes produktu un 1. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktos minēto dzīvnieku produktu vai 1. panta 2. punkta d) apakšpunktā minēto dzīvo dzīvnieku savstarpējas inficēšanās vai sajaukšanās, tie visu laiku ir jātur atsevišķi, ja vien šo dzīvo dzīvnieku vai dzīvnieku izcelsmes produktu ražošana (audzēšana) nenotiek saskaņā ar vismaz tādiem pašiem veselības aizsardzības nosacījumiem attiecībā uz TSE.

Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā ir spēkā šādas definīcijas:
- a) TSE: visas transmisīvās sūkļveida encefalopātijas, izņemot tās, ar ko slimo cilvēki;
- b) laišana tirgū: visas darbības, kuru mērķis ir pārdot dzīvus dzīvniekus vai dzīvnieku izcelsmes produktus, uz ko attiecas šī regula, trešai personai Kopienā, vai cita veida piegāde par maksu vai bez maksas šai trešai personai, vai glabāšana, lai tos piegādātu šai trešai personai;
- c) dzīvnieku izcelsmes produkti: visi produkti, kas iegūti no produkta vai satur produktu, kurš iegūts no dzīvnieka, uz ko attiecas Direktīvas 89/662/EEK ⁽²⁾ vai Direktīvas 90/425/EEK ⁽³⁾ noteikumi;
- d) izejmateriāli: izejvielas vai citi dzīvnieku izcelsmes produkti, no kuriem vai ar kuru palīdzību ražo 1. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētos produktus;
- e) kompetenta iestāde: dalībvalsts centrālā iestāde, kas ir kompetenta nodrošināt šīs regulas prasību izpildi, vai cita iestāde, kam minētā centrālā iestāde ir deleģējusi šo kompetenci, jo īpaši attiecībā uz barības kontroli; vajadzības gadījumā tā ir arī atbilstoša iestāde trešajā valstī;

⁽²⁾ Padomes 1989. gada 11. decembra Direktīva 89/662/EEK par Kopienas iekšējās tirdzniecības veterinārajām pārbaudēm iekšējā tirgus izveidei (OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 92/118/EEK (OV L 62, 15.3.1993., 49. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīva 90/425/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā iekšējā tirgus izveidei (OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 92/118/EEK.

- f) kategorija: viena no II pielikuma C nodaļā minētajām klasifikācijas kategorijām;
- g) īpašs riska materiāls: V pielikumā precizētie audi; ja nav norādīts citādi, tie nav produkti, kas satur šos audus vai ir iegūti no tiem;
- h) ar TSE varbūtēji inficēts dzīvnieks: dzīvi, nokauti vai beigti dzīvnieki, kam konstatē vai ir konstatēti neiroloģiski vai uzvedības traucējumi vai vispārējā veselības stāvokļa pakāpeniska pasliktināšanās, kas saistīta ar centrālās nervu sistēmas darbības traucējumiem, un par kuriem savāktā informācija, pamatojoties uz klīnisko apskati, ārstēšanas rezultātiem, pēckaušanas apskati vai pirmskaušanas un pēckaušanas laboratorijas analizēm, neļauj noteikt citu diagnozi. Liellopi, kam īpaši GSE paredzētais ātrās noteikšanas tests ir uzrādījis pozitīvu rezultātu, ir varbūtēji slimi ar govju sūkļveida encefalopātiju (GSE);
- i) saimniecība: jebkura vieta, kur tur, audzē, darbojas ar vai izrāda skatītājiem dzīvniekus, uz ko attiecas šī regula;
- j) paraugu ņemšana: paraugu ņemšana, nodrošinot statistiski pareizu pārstāvību, no dzīvniekiem vai to vides, vai no dzīvnieku izcelsmes produktiem, lai noteiktu slimības diagnozi, radnieciskas attiecības, lai veiktu medicīnisko uzraudzību vai pārbaudītu mikrobioloģisko ierosinātāju vai konkrētu audu neesamību dzīvnieku izcelsmes produktos;
- k) mēslošanas līdzekļi: visas dzīvnieku izcelsmes produktus saturošas vielas, ar ko apstrādā zemi, lai uzlabotu augu augšanas procesu; tie var būt biogāzes ražošanas vai komposta sadalīšanās atlikumi;
- l) ātrās noteikšanas testi: X pielikuma C nodaļas 4. punktā minētās analīzes metodes, kuru rezultāti ir zināmi 24 stundu laikā;
- m) alternatīvais tests: 8. panta 2. punktā minētie testi, ko izmanto par alternatīvu īpašā riska materiāla izņemšanas metodei.

2. Piemēro arī I pielikumā sniegtās īpašās definīcijas.

3. Ja šīs regulas termini nav definēti 1. punktā vai I pielikumā, piemēro Regulas (EK) Nr. 1760/2000⁽¹⁾ attiecīgās definīcijas un definīcijas, kas sniegtas Direktīvās 64/432/EEK⁽²⁾, 89/662/EEK, 90/425/EEK un 91/68/EEK⁽³⁾, vai saskaņā ar tām, ciktāl šajā tekstā uz tām izdara atsauci.

4. pants

Drošības pasākumi

1. Drošības pasākumu īstenošanā piemēro Direktīvas 89/662/EEK 9. pantā, Direktīvas 90/425/EEK 10. pantā, Direktīvas 91/496/EEK⁽⁴⁾ 18. pantā un Direktīvas 97/78/EK⁽⁵⁾ 22. pantā paredzētos principus un noteikumus.

2. Drošības pasākumus paredz saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru un vienlaikus tos dara zināmus Eiropas Parlamentam, norādot iemeslus.

II NODAĻA

GSE STATUSA NOTEIKŠANA

5. pants

Klasifikācija

1. Dalībvalsts, trešās valsts vai kāda to reģiona (šeit turpmāk – "valstis vai reģioni") GSE statusu var noteikt, tikai pamatojoties uz II pielikuma A nodaļā noteiktajiem kritērijiem un riska analīzes rezultātiem, kuru pamatā ir visi govju sūkļveida encefalopātijas parādīšanās potenciālie faktori, kas noteikti II pielikuma B nodaļā, un to attīstība laika gaitā.

Dalībvalstis un trešās valstis, kas vēlas palikt to trešo valstu sarakstā, kam atļauts eksportēt uz Kopienu dzīvus dzīvniekus vai produktus, uz ko attiecas šī regula, iesniedz Komisijai lūgumu par GSE statusa noteikšanu, papildinot to ar attiecīgu informāciju par II pielikuma A nodaļā paredzētajiem kritērijiem un II pielikuma B nodaļā norādītajiem potenciālā apdraudējuma faktoriem un to attīstību laika gaitā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regula (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identificēšanas un reģistrācijas sistēmu un nosaka liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97 (OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīva 64/432/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopiem un cūkām (OV L 121, 29.7.1964., 1977./64. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/20/EK (OV L 163, 4.7.2000., 35. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1991. gada 28. janvāra Direktīva 91/68/EEK par dzīvnieku veselības nosacījumiem, kas regulē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar aitam un kazām (OV L 46, 19.2.1991., 19. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas lēmumu 94/953/EK (OV L 371, 31.12.1994., 14. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/496/EEK, ar ko nosaka principus, kuri regulē veterināro pārbaužu organizēšanu dzīvniekiem, ko ievieš Kopienā no trešām valstīm, un ar ko groza Direktīvas 89/662/EEK, 90/425/EEK un 90/675/EEK (OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/43/EK (OV L 162, 1.7.1996., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes 1997. gada 18. decembra Direktīva 97/78/EK, ar ko nosaka principus, kuri regulē veterināro pārbaužu organizēšanu produktiem, ko ievieš Kopienā no trešām valstīm (OV L 24, 30.1.1998., 9. lpp.).

2. Lēmumu par katru lūgumu, ar ko nosaka lūguma iesniedzējas dalībvalsts vai trešās valsts vai dalībvalsts vai trešās valsts reģiona klasificēšanu kādā no II pielikuma C nodaļā noteiktajām kategorijām, pieņem, ņemot vērā 1. punktā paredzētos kritērijus un potenciālā apdraudējuma faktorus, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

Šo lēmumu pieņem sešu mēnešu laikā pēc 1. punkta otrajā daļā minētā lūguma un attiecīgās informācijas iesniegšanas. Ja Komisija konstatē, ka pamatojuma dokumenti nesatur II pielikuma A un B nodaļās noteikto informāciju, tā pieprasa papildu informāciju, norādot iesniegšanas termiņu. Galīgo lēmumu pieņem sešu mēnešu laikā pēc visas informācijas iesniegšanas.

Pēc tam, kad Starptautiskais epizootisko slimību birojs (SESB) ir noteicis procedūru valstu klasificēšanai pa kategorijām, un ja tas ir klasificējis lūguma iesniedzēju valsti kādā no šīm kategorijām, vajadzības gadījumā var pieņemt lēmumu pārskatīt saskaņā ar šā punkta pirmo daļu Kopienas noteikto attiecīgās valsts klasifikāciju, ievērojot 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Ja Komisija konstatē, ka dalībvalsts vai trešās valsts iesniegtā informācija, ievērojot II pielikuma A un B nodaļu, ir nepietiekama vai neskaidra, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru tā var noteikt attiecīgās dalībvalsts vai trešās valsts GSE statusu, pamatojoties uz pilnu riska analīzi.

Šajā riska analīzē jāiekļauj pārlicinošs statistikas pārskats par epidemioloģisko stāvokli attiecībā uz TSE lūguma iesniedzējā dalībvalstī vai trešā valstī, pamatojoties uz ātro noteikšanas testu izmantošanu skrīninga procedūrā. Komisija ņem vērā SESB izmantotos klasifikācijas kritērijus.

Ātrās noteikšanas testus šim mērķim apstiprina saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru un iekļauj X pielikuma C nodaļas 4. punktā sniegtajā sarakstā.

Šo skrīninga procedūru var izmantot dalībvalstis vai trešās valstis, kas vēlas, lai Komisija saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru apstiprinātu klasifikāciju, ko tās veikušas uz minētā pamata.

Minētās skrīninga procedūras izmaksas sedz attiecīgā dalībvalsts vai trešā valsts.

4. Dalībvalstis vai trešās valstis, kas, sākot no 2001. gada 1. jūlija, sešu mēnešu laikā nav iesniegušas lūgumu saskaņā ar 1. punktu, līdz šā lūguma iesniegšanai uzskata par II pielikuma C nodaļā minētās 5. kategorijas valstīm attiecībā uz dzīvu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu nosūtīšanu no savas teritorijas.

5. Dalībvalstis pēc iespējas ātrāk dara Komisijai zināmus visus epidemioloģiskos apliecinājumus vai citu informāciju, kas var radīt izmaiņas GSE statusā, un jo īpaši – 6. pantā paredzēto uzraudzības programmu rezultātus.

6. Par trešās valsts saglabāšanu vienā no Kopienas noteikumos paredzētajiem sarakstiem, lai varētu eksportēt uz Kopieni dzīvus dzīvniekus un dzīvnieku izcelsmes produktus, kam šī regula paredz īpašus noteikumus, pieņem lēmumu saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru, un – ņemot vērā pieejamo informāciju vai ja uzskata, ka pastāv saslīmšana ar TSE – tas ir atkarīgs no tā, ka ir iesniegta 1. punktā paredzētā informācija. Ja saņem atteikumu iesniegt minēto informāciju trīs mēnešu laikā pēc Komisijas pieprasījuma dienas, līdz minētās informācijas iesniegšanai un novērtēšanai saskaņā ar 2. un 3. punktu piemēro šā panta 4. punkta noteikumus.

Trešām valstīm ir tiesības eksportēt uz Kopieni dzīvus dzīvniekus vai dzīvnieku izcelsmes produktus, kam šī regula paredz īpašus noteikumus, saskaņā nosacījumiem, kas attiecas uz šo valstu kategoriju, kā noteikusi Komisija, ar nosacījumu, ka tās apņemas pēc iespējas ātrāk rakstiski informēt Komisiju par visiem epidemioloģiskajiem vai citiem pierādījumiem, kas var radīt izmaiņas GSE statusā.

7. Saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru var pieņemt lēmumu mainīt dalībvalsts vai trešās valsts, vai to reģiona klasificēšanu pēc GSE statusa saskaņā ar 21. pantā paredzēto pārbažu rezultātiem.

8. Šā panta 2., 3., 4., 6. un 7. punktā minēto lēmumu pamatā ir riska novērtējums, ņemot vērā II pielikuma A un B nodaļās sniegtos ieteiktos kritērijus.

III NODAĻA

TSE PROFILAKSE

6. pants

Uzraudzības sistēma

1. Katra dalībvalsts īsteno ikgadēju GSE un skrepi slimības uzraudzības programmu saskaņā ar III pielikuma A nodaļu. Minētā programma ietver skrīninga procedūru, kurā izmanto ātrās noteikšanas testus.

Ātrās noteikšanas testus šim mērķim apstiprina saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru un iekļauj X pielikuma C nodaļas 4. punktā.

2. Katra dalībvalsts informē Komisiju un citas dalībvalstis Pastāvīgajā veterinārijas komitejā par tādu TSE parādīšanos, kas nav GSE.

3. Visas oficiālās izmeklēšanas un laboratorijas pārbaudes reģistrē saskaņā ar III pielikuma B nodaļu.

4. Dalībvalstis iesniedz Komisijai ikgadēju ziņojumu, kurā ietver vismaz III pielikuma B nodaļas I daļā minēto informāciju. Ziņojumu par katru kalendāro gadu iesniedz vēlākais līdz nākamā gada 31. martam. Trīs mēnešu laikā pēc minēto ziņojumu saņemšanas Komisija iesniedz Pastāvīgajai veterinārijas komitejai attiecīgo valstu ziņojumu kopsavilkumu, kurā ir sniegta vismaz III pielikuma B nodaļas II daļā minētā informācija.

7. pants

Aizliegumi attiecībā uz dzīvnieku barību

1. Atgremotājus ir aizliegts barot ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem.

2. Turklāt 1. punktā minēto aizliegumu attiecina dzīvniekiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem saskaņā ar IV pielikuma 1. punktu.

3. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro, neierobežojot IV pielikuma 2. punkta noteikumus.

4. Dalībvalstīm vai to reģioniem, kas ietilpst 5. kategorijā, nav atļauts eksportēt vai glabāt mājlopiem paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtu proteīnu, vai zīdītājiem (izņemot suņus un kaķus) paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtus pārstrādātus proteīnus.

Trešām valstīm vai to reģioniem, kas ietilpst 5. kategorijā, nav atļauts eksportēt uz Kopienas mājlopiem paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtu proteīnu, vai zīdītājiem (izņemot suņus un kaķus) paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtus pārstrādātus proteīnus.

5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta īstenošanai un jo īpaši noteikumus par savstarpējas inficēšanās profilaksi un par paraugu ņemšanas un analīzes (kas jāveic, lai pārbaudītu šā panta ievērošanu) metodēm pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

8. pants

Īpašs riska materiāls

1. Īpašo riska materiālu izņem un iznīcina saskaņā ar V pielikuma 2., 3., 4. un 8. punktu.

Šo īpašo riska materiālu vai materiālu, kas iegūts, to apstrādājot, var laist tirgū vai vajadzības gadījumā eksportēt tikai galīgai likvidēšanai saskaņā ar V pielikuma 3. un 4. punktu vai, ja vajadzīgs, ar 7. punkta c) apakšpunktu vai 8. punktu. To nedrīkst ievest Kopienā. Īpašā riska materiāla tranzītam Kopienas teritorijā jānotiek saskaņā ar Direktīvas 91/496/EEK 3. pantu.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro to dzīvnieku audiem, kam veikts alternatīvs tests, kurš apstiprināts šim konkrētajam mērķim saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru un minēts X pielikuma C nodaļas 5. punktā, un kuru piemēro saskaņā ar V pielikuma 5. punktā minētajiem nosacījumiem, ja šā alternatīvā testa rezultāti ir negatīvi.

Dalībvalstīm, kas atļauj minēto alternatīvo testu, ir jāinformē pārējās dalībvalstis un Komisija.

3. Dalībvalstīs vai to reģionos, kas ietilpst II pielikuma C nodaļā minētajā 2., 3., 4. un 5. kategorijā, smadzeņu audu saplosīšanu, ievietojot galvaskausa smadzeņdaļā koniskas formas metāla instrumentu, pēc apdullināšanas neveic liellopiem, aitām un kazām, kuru gaļa paredzēta lietošanai pārtikā vai dzīvnieku barībā.

4. Regulāri veic to datu korekciju, kas attiecas uz V pielikumā norādīto vecumu. Šo korekciju pamatā ir jaunākie apstiprinātie zinātniskie atklājumi attiecībā uz TSE saslimšanas gadījumu statistisko varbūtību Kopienas liellopu, aitū un kazu attiecīgajās vecuma grupās.

5. Atkāpjoties no 1.—4. punkta, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt lēmumu par 7. panta 1. punkta spēkā stāšanās dienu vai – vajadzības gadījumā trešās valstīs – par datumu, no kura aizliedz zīdītāju proteīnu izmantošanu atgremotāju barībā katrā 3. vai 4. kategorijas valstī, lai ierobežotu šā panta piemērošanu dzīvniekiem, kas dzimuši šajās valstīs vai reģionos pirms minētā datuma.

Tāpat arī, atkāpjoties no 1.—4. punkta, pēc apspriešanās ar attiecīgo zinātnisko komiteju un pamatojoties uz incidentriskā, izplatīšanās riska un cilvēku riska novērtējumu, saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru var pieņemt lēmumu atļaut izmantot pārtikā, barībā un mēslošanas līdzekļos 5. kategorijā ietilpstošajās valstīs vai to reģionos esošu vai no tiem cēlušos liellopu mugurkaulus un muguras smadzeņu pakalējās saknītes nervu mezglus.

6. Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

9. pants

Dzīvnieku izcelsmes produkti, kas iegūti no atgremotāju audiem vai satur šos audus

1. Dzīvnieku izcelsmes produktus, kas minēti VI pielikumā, neražo no atgremotāju audiem, kas cēlušies no 5. kategorijas valstīm vai to reģioniem, izņemot gadījumu, ja tos ražo saskaņā ar ražošanas procesiem, kas apstiprināti, ievērojot 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Mehāniski atkaulotas gaļas ražošanā neizmanto to liellopu, aitū un kazu galvas kaulus un mugurkaulus, kas cēlušies no 2., 3., 4. vai 5. kategorijas valstīm vai to reģioniem.

3. Nemot vērā V pielikuma 5. punktā paredzētos kritērijus, 1. un 2. punktu nepiemēro atgremotājiem, kam veikts saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru atzīts alternatīvs tests, ja testa rezultāti ir negatīvi.

4. Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

10. pants

Izglītības programmas

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka kompetentās iestādes darbinieki, diagnostikas laboratoriju, kā arī lauksaimniecības un veterinārās medicīnas koledžu darbinieki, valsts pilnvaroti veterinārārsti, praktizējoši veterinārārsti, lopkautuvju darbinieki un dzīvnieku audzētāji, turētāji un apstrādātāji ir ieguvuši zināšanas par klīniskajām pazīmēm, epidemioloģiju, savukārt personāls, kas atbild par pārbaucēju veikšanu – par laboratorijas konstatējumu interpretāciju saistībā ar TSE.

2. Lai nodrošinātu 1. punktā paredzēto izglītības programmu efektīvu īstenošanu, var piešķirt Kopienas finansālo palīdzību. Šīs palīdzības apjomu nosaka saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

IV NODAĻA

TSE KONTROLE UN APKAROŠANA

11. pants

Paziņojums

Neierobežojot Direktīvu 82/894/EEK⁽¹⁾, dalībvalstis nodrošina to, ka par visiem ar TSE varbūtēji slimiem dzīvniekiem nekavējoties paziņo kompetentām iestādēm.

Dalībvalstis regulāri informē cita citu un Komisiju par paziņotajiem saslimšanas gadījumiem ar TSE.

Kompetentā iestāde nekavējoties veic šīs regulas 12. pantā paredzētos pasākumus, kā arī visus citus vajadzīgos pasākumus.

12. pants

Pasākumi attiecībā uz varbūtēji slimiem dzīvniekiem

1. Katram dzīvniekam, kas varbūt ir inficēts ar TSE, nosaka oficiālu pārvietošanas ierobežojumu, līdz ir zināmi kompetentās iestādes veikto klīnisko un epidemioloģisko pārbaucēju rezultāti, vai arī nokauj oficiālā kontrolē laboratorijas pārbaudēm.

⁽¹⁾ Padomes 1982. gada 21. decembra Direktīva 82/894/EEK par paziņojumiem par dzīvnieku slimībām Kopienā (OV L 378, 31.12.1982., 58. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas lēmumu 2000/556/EK (OV L 235, 19.9.2000., 27. lpp.).

Ja ir aizdomas par liellopa saslimšanu ar GSE kādā dalībvalsts saimniecībā, visiem pārējiem šīs saimniecības liellopiem līdz pārbaudes rezultātu uzzināšanai nosaka oficiālu pārvietošanas ierobežojumu.

Ja ir aizdomas par aitas vai kazas saslimšanu ar GSE kādā dalībvalsts saimniecībā, pamatojoties uz objektīviem pierādījumiem, piemēram, tādu testu rezultātiem, kas praktiski ļauj atšķirt dažādas TSE formas, visām pārējām šīs saimniecības aitām un kazām līdz pārbaudes rezultātu uzzināšanai nosaka oficiālu pārvietošanas ierobežojumu.

Ja ir pierādījumi, ka saimniecība, kurā dzīvnieks atradies laikā, kad radās aizdomas par saslimšanu ar GSE, nevarētu būt tā saimniecība, kurā dzīvnieku būtu varējusi apdraudēt GSE, kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu par oficiāla pārvietošanas ierobežojuma noteikšanu tikai varbūtēji inficētajam dzīvniekam. Ja uzskata par vajadzīgu, kompetentā iestāde atkarībā no pieejamās epidemioloģiskās informācijas var arī pieņemt lēmumu par oficiālas kontroles piemērošanu citām saimniecībām vai tikai apdraudētajai saimniecībai.

Saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru un atkāpjoties no šā punkta otrās, trešās un ceturrtās daļas prasībām, dalībvalsti var atbrīvot no oficiālajiem dzīvnieku pārvietošanas ierobežojumiem, ja tā veic pasākumus, kas nodrošina līdzvērtīgus drošības pasākumus.

2. Ja kompetentā iestāde nolemj, ka iespēju par inficēšanos ar TSE nevar izslēgt, dzīvnieku nokauj, ja tas vēl ir dzīvs; tā smadzenes un visus citus audus, ko var norādīt kompetentā iestāde, izņem un nosūta oficiāli apstiprinātai laboratorijai, 19. panta 1. punktā paredzētajai attiecīgās valsts etalonlaboratorijai vai 19. panta 2. punktā paredzētajai Kopienas etalonlaboratorijai uz pārbaudi saskaņā ar 20. pantā paredzētajām testu metodēm.

3. Visas varbūtēji slimā dzīvnieka ķermeņa daļas, tajā skaitā ādu, līdz negatīvas diagnozes noteikšanai patur oficiālā kontrolē vai iznīcina saskaņā ar V pielikuma 3. vai 4. punktu.

4. Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

13. pants

Pasākumi pēc apstiprinājuma saņemšanas par saslimšanu ar TSE

1. Ja saslimšana ar TSE ir oficiāli apstiprināta, pēc iespējas ātrāk veic šādus pasākumus:

a) visas dzīvnieka ķermeņa daļas pilnībā iznīcina saskaņā ar V pielikumu, izņemot audus, ko saskaņā ar III pielikuma B nodaļas III daļas 2. punktu saglabā uzskaitē;

14. pants

b) veic izmeklēšanu, lai saskaņā ar VII pielikuma 1. punktu identificētu visus apdraudētos dzīvniekus;

c) visus VII pielikuma 2. punktā minētos dzīvniekus un dzīvnieku produktus, ko b) apakšpunktā minētās izmeklēšanas laikā identificē kā apdraudētus, nokauj un pilnībā iznīcina saskaņā ar V pielikuma 3. un 4. punktu.

Atkāpjoties no šā punkta, dalībvalstis var piemērot citus pasākumus, kas piedāvā līdzvērtīgu aizsardzības līmeni, ja šie pasākumi ir apstiprināti saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Līdz 1. punkta b) un c) apakšpunktā minēto pasākumu īstenošanai saimniecību, kurā dzīvnieks atradās, kad apstiprināja saslīmšanu ar TSE, pakļauj oficiālai kontrolei, un pret TSE uzņēmīgo dzīvnieku un no tiem iegūtu dzīvnieku izcelsmes produktu jebkuru pārvietošanu no saimniecības vai uz saimniecību var veikt tikai ar kompetentās iestādes atļauju, lai nodrošinātu attiecīgo dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu tūlītēju izsekošanu un identificēšanu.

Ja ir pierādījumi, ka saimniecība, kurā slimais dzīvnieks atradās, kad apstiprināja saslīmšanu ar TSE, nevarētu būt tā saimniecība, kurā dzīvnieku apdraudējusi TSE, kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu pakļaut oficiālai kontrolei abas saimniecības vai tikai apdraudēto saimniecību.

3. Atkāpjoties no 1. punkta b) un c) apakšpunkta prasībām, dalībvalstis, kas ir ieviesušas 12. panta 1. punkta piektajā daļā paredzētajiem drošības pasākumiem līdzvērtīgu aizvietotājsistēmu, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru var atbrīvot no prasības par dzīvnieku pārvietošanas oficiālu ierobežošanu un prasības par dzīvnieku nokaušanu un iznīcināšanu.

4. Īpašniekiem nekavējoties atlīdzina zaudējumus, kas radušies, nokaujot dzīvniekus vai iznīcinot dzīvnieku izcelsmes produktus saskaņā ar 12. panta 2. punktu un šā panta 1. punkta a) un c) apakšpunktu.

5. Neierobežojot Direktīvu 82/894/EEK, apstiprinātos TSE saslīmšanas gadījumus, kas nav GSE saslīmšanas gadījumi, Komisijai dara zināmus reizi gadā.

6. Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

Ārkārtas stāvokļa plāns

1. Saskaņā ar Kopienas dzīvnieku slimību kontroles noteikumu vispārīgajiem kritērijiem dalībvalstis sagatavo pamatnostādnes, precizējot īstenojamus valstu pasākumus un norādot kompetenci un pienākumus gadījumos, kad apstiprina saslīmšanu ar TSE.

2. Ja Kopienas tiesību akti ir jāpiemēro vienādi, pamatnostādnes var saskaņot, ievērojot 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

V NODAĻA

LAIŠANA TIRGŪ UN EKSPORTS

15. pants

Dzīvi dzīvnieki, to sperma, embriji un olšūnas

1. Liellopu, aitu vai kazu un to spermas, embriju un olšūnu laišanu tirgū vai – vajadzības gadījumā – eksportēšanu pakļauj VIII pielikumā paredzētajiem nosacījumiem, bet importēšanu – IX pielikumā paredzētajiem nosacījumiem. Kopā ar dzīviem dzīvniekiem un to embrijiem un olšūnām nosūta atbilstīgus veterināros vai veselības sertifikātus, ko paredz Kopienas tiesību akti, saskaņā ar 17. pantu vai – importēšanas gadījumā – saskaņā ar 18. pantu.

2. Ar TSE varbūtēji slimu vai apstiprināti slimu dzīvnieku pirmās paaudzes pēcnācēju, spermas, embriju un olšūnu laišanu tirgū pakļauj VIII pielikuma B nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.

3. Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

16. pants

Dzīvnieku izcelsmes produktu laišana tirgū

1. Tirgū laišanas vai – vajadzības gadījumā – eksporta ierobežojumus, ievērojot šo pantu, VIII pielikuma C un D nodaļas un IX pielikuma A, C, F un G nodaļu, nenosaka šādiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas iegūti no veselīgiem atgremotājiem:

- a) dzīvnieku izcelsmes produktiem, uz ko attiecas 15. pants, un jo īpaši spermai, embrijiem un olšūnām;
- b) i) neapstrādātam pienam Direktīvas 92/46/EEK ⁽¹⁾ nozīmē;
- ii) pienam, no kā ražo piena produktus Direktīvas 92/46/EEK nozīmē;
- iii) termiski apstrādātam dzeramajam pienam Direktīvas 92/46/EEK nozīmē;
- iv) dikalcija fosfātam (bez proteīna vai taukiem);
- v) ādām Direktīvas 92/118/EEK ⁽²⁾ nozīmē;
- vi) želatīnam Direktīvas 92/118/EEK nozīmē, kas iegūts no v) punktā minētajām ādām;
- vii) kolagēnam, kas iegūts no v) punktā minētajām ādām.

2. Dzīvnieku izcelsmes produktiem, ko ievēd no 2., 3., 4. un 5. kategorijas trešās valsts, jābūt iegūtiem no veselīgiem liellopiem, aītām un kazām, kam nav izdarīta 8. panta 3. punktā minētā smadzeņu audu saplosīšana vai kas nav nokauti, injicējot gāzi galvaskausa smadzeņdaļā.

3. Tirgū nelaiž dzīvnieku izcelsmes produktus, kas satur audus, kuri iegūti no 5. kategorijas dalībvalsts, dalībvalsts reģiona vai trešās valsts liellopiem, ja vien tie nav iegūti:

- a) no dzīvniekiem, kas dzimuši pēc datuma, kurā stājās spēkā aizliegums barot atgremotājus ar dzīvnieku proteīnu, kas iegūts no zīdītājiem, vai
- b) no dzīvniekiem, kas dzimuši, audzēti un turēti ganāmpulkos, kuru apstiprinātā slimību vēsture apliecina, ka vismaz septiņus gadus tajos nav konstatēta GSE.

Turklāt dzīvnieku izcelsmes produktus nesūta no 5. kategorijas dalībvalsts vai dalībvalsts reģiona uz citu dalībvalsti un neimportē no 5. kategorijas trešās valsts. Šo aizliegumu nepiemēro dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas uzskaitīti VIII pielikuma C nodaļā un atbilst VIII pielikuma C nodaļas prasībām. Tos nosūta kopā ar veselības sertifikātu, ko izsniedz valsts pilnvarots veterinārārsts, apliecinot, ka tie ir ražoti atbilstīgi šai regulai.

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 16. jūnija Direktīva 92/46/EEK par dzīvnieku veselības noteikumiem attiecībā uz neapstrādāta piena, termiski apstrādāta piena un piena produktu ražošanu un laišanu tirgū (OV L 268, 14.9.1992., 1. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/23/EK (OV L 23.5.1996., 10. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1992. gada 17. decembra Direktīva 92/118/EEK, ar ko nosaka dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības aizsardzības prasības, kas reglamentē to produktu tirdzniecību un importu Kopienā, kuri nav pakļauti minētajām prasībām, ko paredz īpaši Kopienas noteikumi, kuri minēti Direktīvas 89/662/EEK A pielikuma 1. daļā un – attiecībā uz patogēniem – Direktīvā 90/425/EEK (OV L 62, 15.3.1993., 49. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas lēmumu 1999/724/EK (OV L 290, 12.11.1999., 32. lpp.).

4. Ja dzīvnieku pārved no kādas valsts vai reģiona uz citā kategorijā klasificētu valsti vai reģionu, to klasificē to valstu vai reģionu visaugstākajā kategorijā, kur tas ir uzturējies vairāk nekā 24 stundas, ja vien nevar sniegt pietiekamas garantijas, apliecinot, ka dzīvnieks nav saņēmis barību no valsts vai reģiona, kas ietilpst minētajā visaugstākajā kategorijā.

5. Dzīvnieku izcelsmes produktus, kam šajā pantā noteikti īpaši noteikumi, nosūta kopā ar atbilstīgiem veselības sertifikātiem vai komercdokumentiem, ko Kopienas tiesību akti pieprasa saskaņā ar 17. un 18. pantu, vai – ja Kopienas tiesību akti neparedz šādus sertifikātus vai dokumentus – kopā ar veselības sertifikātu vai komercdokumentu, kuru paraugus nosaka saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

6. Lai dzīvnieku izcelsmes produktus varētu importēt Kopienā, tiem jāatbilst IX pielikuma A, C, F un G nodaļā minētajiem nosacījumiem.

7. Saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru 1. līdz 6. punkta noteikumus var attiecināt uz citiem dzīvnieku izcelsmes produktiem. Šā panta piemērošanas noteikumus pieņem, izmantojot to pašu procedūru.

17. pants

Saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru Direktīvas 64/432/EEK F pielikumā minētos veselības sertifikātus, Direktīvas 91/68/EEK E pielikuma II un III paraugu un Kopienas tiesību aktos paredzētos attiecīgos veselības sertifikātus, kas attiecas uz liellopu, aitu vai kazu spermas, embriju un olšūnu tirdzniecību, vajadzības gadījumā papildina ar atsauci uz kategoriju, norādot izcelsmes dalībvalsts vai reģiona klasifikāciju saskaņā ar 5. pantu.

Atbilstīgos komercdokumentus, kas attiecas uz dzīvnieku izcelsmes produktu tirdzniecību, vajadzības gadījumā papildina ar atsauci uz izcelsmes dalībvalsts vai reģiona kategoriju, ko Komisija piešķirusi saskaņā ar 5. pantu.

18. pants

Trešām valstīm, kas saskaņā ar 5. pantu ir klasificētas kādā kategorijā, tūlīt pēc minētā lēmuma par klasifikāciju pieņemšanas, ievērojot 24. panta 2. punktā minēto procedūru, ar IX pielikumā paredzēto īpašo prasību papildina attiecīgos veselības sertifikātus, ko importam paredz Kopienas tiesību akti.

VI NODAĻA

ETALONLABORATORIJAS, PARAGU ŅEMŠANA, TESTI UN KONTROLE

19. pants

Etalonlaboratorijas

1. Valstu etalonlaboratorijas katrā dalībvalstī un to funkcijas un pienākumus nosaka X pielikuma A nodaļa.
2. Kopienas etalonlaboratorija un tās funkcijas un pienākumi noteikti X pielikuma B nodaļā.

20. pants

Paraugu ņemšana un laboratorijas metodes

1. Paraugu ņemšanu un laboratorijas testus, lai konstatētu saslīmšanu ar TSE, veic, izmantojot X pielikuma C nodaļā paredzētās metodes un kārtību.
2. Ja jānodrošina vienāda šā panta piemērošana, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem ieviešanas noteikumus, tajā skaitā metodi, ar ko apstiprina aitu un kazu saslīmšanu ar GSE.

21. pants

Kopienas kontrole

1. Komisijas eksperti var veikt pārbaudes uz vietas sadarbībā ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ciktāl tas vajadzīgs vienādai šīs regulas piemērošanai. Dalībvalsts, kuras teritorijā veic pārbaudes, sniedz ekspertiem visu palīdzību, kas vajadzīga, lai viņi varētu pildīt savus pienākumus. Komisija informē kompetento iestādi par veikto pārbažu rezultātiem.

Šā panta piemērošanas noteikumus un jo īpaši tos, kas regulē sadarbību ar attiecīgo valstu iestādēm, pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

2. Kopienas pārbaudes attiecībā uz trešām valstīm veic saskaņā ar Direktīvas 97/78/EK 20. un 21. pantu.

VII NODAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

22. pants

Pārejas noteikumi attiecībā uz īpašu riska materiālu

1. XI pielikuma A daļas noteikumus piemēro vismaz sešus mēnešus no 2001. gada 1. jūlija un pārtrauc piemērot tūlīt pēc tam, kad saskaņā ar 5. panta 2. vai 4. punktu ir pieņemts lēmums par 8. panta spēkā stāšanās dienu.
2. Lai apstiprinātu vai apgāztu 5. panta 1. punktā minētos riska analīzes secinājumus, izmanto pārliecinoša statistikas pārskata rezultātus, kas veikts pārejas periodā saskaņā ar 5. panta 3. punktu, vienlaikus ņemot vērā SEBS definētos klasifikācijas kritērijus.
3. Pēc apspriešanās ar attiecīgo zinātnisko komiteju saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz minēto statistikas pārskatu.
4. Kritēriju minimums, kas jāievēro šajā statistikas pārskatā, noteikti XI pielikuma B daļā.

23. pants

Pielikumu un pārejas pasākumu grozījumi

Pēc apspriešanās ar attiecīgo zinātnisko komiteju par visiem jautājumiem, kas varētu ietekmēt veselības aizsardzību, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru groza vai papildina pielikumus un pieņem visus piemērotos pārejas pasākumus.

Saskaņā ar minēto procedūru pārejas pasākumus pieņem ne vairāk kā uz diviem gadiem, lai varētu pašreizējos pasākumus nomainīt ar šajā regulā paredzētajiem pasākumiem.

24. pants

Komitejas

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā veterinārā komiteja. Jautājumos, kas attiecas tikai uz dzīvnieku barību, Komitejai tomēr palīdz Pastāvīgā dzīvnieku barības komiteja, un jautājumos, kas attiecas tikai uz pārtiku – Pastāvīgā pārtikas komiteja.

2. Atsaucoties uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

Minētā lēmuma 5. panta 6. punktā minētais laiks ir trīs mēneši, bet šīs regulas 4. panta 2. punktā minēto drošības pasākumu gadījumā – 15 dienas

3. Katra komiteja apstiprina savu reglamentu.

25. pants

Apspriešanās ar zinātniskajām komitejām

Ar attiecīgām zinātniskām komitejām apspriežas par visiem jautājumiem, uz ko attiecas šī regula un kuri varētu ietekmēt sabiedrības veselības aizsardzību.

26. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2001. gada 1. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2001. gada 22. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētāja
N. FONTAINE

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
M. WINBERG

I PIELIKUMS

ĪPAŠAS DEFINĪCIJAS

Šajā regulā:

- a) "autohtons GSE gadījums" ir govju sūkļveida encefalopātijas gadījums, par ko nav skaidru pierādījumu, ka tas radies inficēšanās ceļā pirms dzīva dzīvnieka, embrija vai olšūnas importēšanas;
- b) "atsevišķie taukaudi" ir iekšējie un ārējie ķermeņa tauki, kas izņemti kaušanas un izciršanas procesā, un jo īpaši svaigi tauki no liellopu sirdīm, taukplēvēm, nierēm un apzarņa, kā arī tauki no saciršanas telpas;
- c) "kohorta" ir tādu liellopu grupa, kas ir vai nu piedzimuši 12 mēnešus pirms vai pēc slimu liellopu piedzimšanas tajā pašā ganāmpulkā, vai audzēti kopā ar slimu dzīvnieku kādu laiku savas dzīves pirmajā gadā un kas varbūt ir ēduši to pašu barību, kuru savas dzīves pirmajā gadā ēda slimais dzīvnieks;
- d) "atkritumu poligons" ir atkritumu noglabāšanas vieta, kas definēta Direktīvā 1999/31/EK ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīva 1999/31/EK par atkritumu poligoniem (OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.).

II PIELIKUMS

GSE STATUSA NOTEIKŠANA

A NODAĻA

Dalībvalsts, trešās valsts vai to reģiona (šeit turpmāk – “valsts vai reģions”) GSE statusu nosaka, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:

- a) rezultāti, ko iegūst, veicot riska analīzi, lai identificētu visus potenciālos GSE rašanās faktoros, kas minēti B nodaļā, un to attīstību laika gaitā;
- b) izglītības programma veterinārārstiem, audzētājiem un tiem, kas transportē, realizē un kauj liellopus, kas rosina viņus ziņot par visām pieaugušu liellopu neiroloģiskām saslimšanām;
- c) obligāta ziņošana par visiem liellopiem, kam ir GSE klīniskās pazīmes, un to pārbaude;
- d) pastāvīga GSE uzraudzības sistēma ar īpašu atsauci uz B nodaļā minētajiem apdraudējumiem, ņemot vērā III pielikuma A nodaļas tabulas pamatnostādnes, vai saskaņā ar attiecīgiem starptautiskajiem standartiem; ziņojumi par veikto pārbaudu skaitu un to rezultātiem ir jāglabā vismaz septiņus gadus;
- e) galvas smadzeņu vai citu saskaņā ar d) apakšpunktā minēto uzraudzības sistēmu iegūtu audu paraugu pārbaude apstiprinātā laboratorijā.

B NODAĻA

A nodaļas a) apakšpunktā minētās riska analīzes pamatā ir šādi faktori:

- liellopus baro ar gaļu un kaulu miltiem vai dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem;
- ar TSE varbūtēji inficētas gaļas un kaulu miltu importēšana vai dradžu vai arī tādas dzīvnieku barības importēšana, kas satur gaļu un kaulu miltus vai dradžus;
- ar TSE varbūtēji inficētu dzīvnieku vai olšūnu/embriju importēšana;
- valsts vai reģiona epidemioloģiskais stāvoklis attiecībā uz dzīvnieku TSE;
- zināšanas par liellopu, aitu un kazu populācijas struktūru valstī vai reģionā;
- dzīvnieku atkritumu avots, šo atkritumu pārstrādes procesu parametri un dzīvnieku barības ražošanas metodes.

C NODAĻA

Kategoriju definīcija

Dalībvalstu vai trešo valstu, vai to reģiona GSE statusu nosaka, klasificē vienā no šādām kategorijām:

A. 1. KATEGORIJA: Valsts vai reģions, kurā nav GSE.

Valsts vai reģions, kur, pamatojoties uz B nodaļā sniegto informāciju, ir veikta riska analīze, kas parādījusi, ka attiecīgā laika posmā ir veikti vajadzīgie pasākumi, lai pārvaldītu visus identificētos apdraudējumus, un:

1. VAI NU nav reģistrēts neviens GSE gadījums un:

- i) vismaz septiņus gadus ir ievēroti A nodaļas b) līdz e) apakšpunkta kritēriji, vai
- ii) vismaz septiņus gadus ir ievēroti A nodaļas c) apakšpunkta kritēriji, un ir pierādīts, ka vismaz astoņus gadus atgremotāji nav baroti ar gaļu un kaulu miltiem vai dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem vai zidītājiem;

2. VAI, ja ir skaidri parādīts, ka visus GSE gadījumus ir tieši izraisījis dzīvu liellopu vai liellopu embriju/olšūnu imports un visi slimie liellopi, kā arī (ja tās ir dzīvnieku mātītes) to pēdējie pēcnācēji, kas dzimuši divus gadus pirms vai pēc slimības pirmo klīnisko pazīmju parādīšanās – ja viņi ir bijuši dzīvi attiecīgajā valstī vai reģionā – ir nokauti un pilnībā iznīcināti, un vai nu:

- i) vismaz septiņus gadus ir ievēroti A nodaļas b) līdz e) apakšpunkta kritēriji, vai
- ii) vismaz septiņus gadus ir ievēroti A nodaļas c) apakšpunkta kritēriji, un ir pierādīts, ka vismaz astoņus gadus atgremotāji nav baroti ar gaļu un kaulu miltiem, vai dradžiem;

3. VAI, ja par pēdējo autohtono GSE gadījumu ir ziņots vairāk nekā pirms septiņiem gadiem, vismaz septiņus gadus ir ievēroti A nodaļas b) līdz e) apakšpunkta kritēriji un ir aizliegta atgremotāju barošana ar atgremotāju gaļu un kaulu miltiem, un dradžiem, un aizliegums ir sekmīgi darbojies vismaz astoņus gadus.

B. 2. KATEGORIJA: No GSE pagaidām brīva valsts vai reģions, kurā nav ziņots par autohtoniem gadījumiem.

Valsts vai reģions, kur, pamatojoties uz B nodaļā sniegto informāciju, ir veikta riska analīze, kas parādījusi, ka attiecīgā laika posmā ir veikti vajadzīgie pasākumi, lai pārvaldītu visus identificētos apdraudējumus, un:

1. VAI NU nav bijis GSE gadījumu, un:

- i) A nodaļas b) līdz e) apakšpunkta kritērijus ievēro, bet tie nav ievēroti septiņu gadu garumā, vai
 - ii) ir pierādīts, ka vismaz astoņus gadus atgremotāji nav baroti ar gaļu un kaulu miltiem, vai dradžiem, bet A nodaļas c) apakšpunkta kritēriji nav ievēroti septiņu gadu garumā;
2. VAI, ja ir skaidri parādīts, ka visus GSE saslimšanas gadījumus ir tieši izraisījis dzīvu liellopu vai liellopu embriju/ olšūnu imports un visi slimie liellopi, kā arī (ja tās ir dzīvnieku mātītes) to pēdējie pēcnācēji, kas dzimuši divus gadus pirms vai pēc slimības pirmo klīnisko pazīmju parādīšanās – ja viņi ir bijuši dzīvi attiecīgajā valstī vai reģionā – ir nokauti un pilnībā iznīcināti, un vai nu:
- i) ievēro A nodaļas b) līdz e) apakšpunkta kritērijus, bet tie nav ievēroti septiņu gadu garumā, vai
 - ii) ir pierādīts, ka vismaz astoņus gadus atgremotāji nav baroti ar gaļu un kaulu miltiem, vai dradžiem, bet A nodaļas c) apakšpunkta kritēriji nav ievēroti septiņu gadu garumā.

C. 3. KATEGORIJA: No GSE pagaidām brīva valsts vai reģions, kurā ir ziņots vismaz par vienu autohtonu gadījumu.

Valsts vai reģions, kur, pamatojoties uz B nodaļā sniegto informāciju, ir veikta riska analīze, kas parādījusi, ka attiecīgā laika posmā ir veikti vajadzīgie pasākumi, lai pārvaldītu visus identificētos apdraudējumus, un:

1. VAI NU par pēdējo autohtono GSE gadījumu ir ziņots pirms vairāk nekā septiņiem gadiem, tiek ievēroti A nodaļas b) līdz e) apakšpunkta kritēriji, un sekmīgi darbojas aizliegums nebarot atgremotājus ar atgremotāju gaļu, kaulu miltiem un dradžiem, bet:

- i) A nodaļas b) līdz e) apakšpunkta kritēriji nav ievēroti septiņu gadu garumā, vai
 - ii) astoņus gadus nav sekmīgi darbojies aizliegums barot atgremotājus ar atgremotāju gaļu, kaulu miltiem un dradžiem;
2. VAI, ja par pēdējo autohtono gadījumu ir ziņots pirms mazāk nekā septiņiem gadiem, GSE izplatības līmenis, kas aprēķināts uz autohtono gadījumu pamata, valstī vai reģionā esošajiem liellopiem, kas vecāki par 24 mēnešiem, ir bijis mazāks par vienu gadījumu no miljona katrā no pēdējiem četriem secīgiem divpadsmit mēnešu laikposmiem vai, ja valstī vai reģionā par 24 mēnešiem vecāku liellopu skaits nesasniedz 1 miljonu – par vienu gadījumu no to reālā skaita (aprēķina, pamatojoties uz *Eurostat* statistikas datiem), un ja:
- i) vismaz astoņus gadus ir sekmīgi darbojies aizliegums barot atgremotājus ar atgremotāju gaļu, kaulu miltiem un dradžiem;
 - ii) vismaz septiņus gadus ir ievēroti A nodaļas b) līdz e) apakšpunkta kritēriji;
 - iii) slimos liellopus, kā arī:
 - ja tās ir dzīvnieku mātītes – to pēdējos pēcnācējus, kas dzimuši divus gadus pirms vai pēc slimības klīnisko pazīmju parādīšanās,
 - visus kohortas liellopus
- nokauj un pilnībā iznīcina, ja attiecīgajā valstī vai reģionā tie vēl ir dzīvi.

Atkāpjoties no iii) punkta, šajā klasifikācijā var ņemt vērā citus pasākumus, kas attiecībā uz apdraudēto dzīvnieku nokaušanu piedāvā līdzvērtīgu aizsardzības līmeni.

D. 4. KATEGORIJA: Valsts vai reģions ar zemu GSE izplatību.

Jebkura valsts vai reģions, kur:

1. Ievēro A nodaļā minētos kritērijus un kur GSE izplatības līmenis, kas aprēķināts par pēdējiem 12 mēnešiem, valstī vai reģionā esošajiem liellopiem, kas vecāki par 24 mēnešiem, ir bijis lielāks vai vienāds ar vienu autohtonu gadījumu no miljona un mazāks vai vienāds ar 100 gadījumiem no miljona, vai
2. Ievēro A nodaļā minētos kritērijus un GSE izplatības līmenis, kas aprēķināts saskaņā ar 1. punktu, ir bijis mazāks par vienu autohtonu gadījumu no miljona mazāk nekā četrus 12 mēnešu laikposmus pēc kārtas, un slimos liellopus, kā arī:
 - ja tās ir dzīvnieku mātītes – to pēdējos pēcnācējus, kas dzimuši divus gadus pirms vai pēc slimības pirmo klīnisko pazīmju parādīšanās,
 - visus kohortas liellopus,

ja tie attiecīgajā valstī vai reģionā ir dzīvi, nokauj un pilnībā iznīcina.

Atkāpjoties no šā punkta, šajā klasifikācijā var ņemt vērā citus pasākumus, kas attiecībā uz apdraudēto dzīvnieku nokaušanu piedāvā līdzvērtīgu aizsardzības līmeni.

Par 4. kategorijas valstīm vai reģioniem jāuzskata valstis vai reģioni, kur GSE izplatības līmenis pēdējo 12 mēnešu laikā valstī vai reģionā esošajiem liellopiem, kas vecāki par 24 mēnešiem, ir bijis mazāks par vienu autohtonu gadījumu no miljona, bet kur ir veikta A nodaļā aprakstītā riska analīze, kas parāda, ka netiek ievērots vismaz viens no kritērijiem, kas ļauj valsti vai reģionu ierindot 2. vai 3. kategorijā.

E. 5. KATEGORIJA: Valsts vai reģions ar augstu GSE izplatību.

Jebkura valsts vai reģions, kur:

1. Ievēro A nodaļā minētos kritērijus un kur GSE izplatības līmenis, kas aprēķināts par pēdējiem 12 mēnešiem, valstī vai reģionā esošajiem liellopiem, kas vecāki par 24 mēnešiem, ir bijis lielāks par 100 gadījumiem no miljona;
 2. GSE izplatības līmenis, kas aprēķināts par pēdējiem 12 mēnešiem liellopiem, kuri vecāki par 24 mēnešiem, attiecīgajā valstī vai reģionā ir bijis lielāks vai vienāds ar vienu gadījumu no miljona un mazāks vai vienāds ar 100 gadījumiem no miljona, un netiek ievērots vismaz viens no A nodaļā minētajiem kritērijiem.
-

III PIELIKUMS

UZRAUDZĪBAS SISTĒMA

A NODAĻA

I. LIELLOPU GSE UZRAUDZĪBAS PROGRAMMAS PRASĪBU MINIMUMS

1. Apakšgrupu atlase

Liellopi, kas vecāki par 30 mēnešiem:

- 1.1. Dzīvnieki, kas pakļauti Direktīvas 64/433/EEK⁽¹⁾ 2. panta n) punktā definētajai "īpašajai ārkārtas nokaušanai", un dzīvnieki, kas nokauti saskaņā ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma VI nodaļas 28. punkta c) apakšpunktu (tajā skaitā Regulā (EK) Nr. 716/96⁽²⁾ minētie dzīvnieki, kas pakļauti iepriekšminētajai "īpašajai ārkārtas nokaušanai" vai nokauti saskaņā ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma VI nodaļas 28. punkta c) apakšpunktu).
- 1.2. Beigti dzīvnieki, kas nav nokauti lietošanai pārtikā, bet ir nobeigušies saimniecībā vai transportēšanas laikā (izņemot Komisijas Regulā (EK) Nr. 716/96 minētos dzīvniekus).
- 1.3. Dzīvnieki, kas nokauti parastā veidā lietošanai pārtikā.
- 1.4. Dzīvnieki, kam ir neiroloģiski traucējumi.

2. Parauga lielums

- 2.1. Paraugiem, ko katrā dalībvalstī reizi gadā pārbauda 1.1. punktā minētajā apakšgrupā, ir jāietver visi attiecīgās apakšgrupas dzīvnieki.
- 2.2. Paraugu skaits, ko reizi gadā katrā dalībvalstī pārbauda 1.2. punktā minētajās apakšgrupās, nedrīkst būt mazāks par tabulā norādītajiem izlases lielumiem. Paraugus ņem izlases veidā. Paraugiem jābūt reprezentatīviem attiecībā uz katru reģionu, un tie jāņem nepārtraukti.
- 2.3. Paraugu skaitam, ko reizi gadā katrā dalībvalstī pārbauda 1.3. punktā minētajās apakšgrupās, ir jāietver visi attiecīgās apakšgrupas dzīvnieki.

Populācijas kopskaits, kas vecāka par 30 mēnešiem ⁽¹⁾	Izlases lielums ⁽²⁾
100 000	950
200 000	1 550
300 000	1 890
400 000	2 110
500 000	2 250
600 000	2 360
700 000	2 440
800 000	2 500
900 000	2 550
1 000 000	2 590
1 500 000	3 000
2 000 000	3 500
2 500 000	4 000
3 000 000	4 500

⁽¹⁾ Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīva 64/433/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu gaļu (OV L 21, 29.7.1964., 2012./64. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 95/23/EK (OV L 243, 11.10.1993., 7. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1996. gada 19. aprīļa Regula (EK) Nr. 716/96, kas paredz liellopu gaļas tirgus ārkārtas atbalsta pasākumus Apvienotajā Karalistē (OV L 99, 20.4.1996., 14. lpp.). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1176/2000 (OV L 131, 1.6.2000., 37. lpp.).

Populācijas kopskaits, kas vecāka par 30 mēnešiem ⁽¹⁾	Izlases lielums ⁽²⁾
3 500 000	5 000
4 000 000	5 500
4 500 000	6 000
5 000 000	6 500
5 500 000	7 000
6 000 000	7 500
6 500 000	8 000
7 000 000	8 500
7 500 000	9 000
8 000 000	9 500
8 500 000	10 000
9 000 000	10 500
9 500 000	11 000
10 000 000	11 500
10 500 000	12 000
11 000 000	12 500
11 500 000	13 000
12 000 000	13 500

⁽¹⁾ Ja nav zināms to dzīvnieku populācijas kopskaits, kuri vecāki par 30 mēnešiem, par pamatu būtu jāņem to dzīvnieku populācijas lielums, kuru vecums pārsniedz 24 mēnešus.

⁽²⁾ Izlases lielums ir aprēķināts, lai noteiktu 0,1 % izplatību ar 95 % ticamību 1. punktā minētajās apakšgrupās, pamatojoties uz pieņēmumu, ka šīs apakšgrupas veido 1 % no to liellopu kopējās populācijas, kuru vecums pārsniedz 30 mēnešus. Ja tādu liellopu populācijas kopskaits, kas vecāki par 30 mēnešiem, ir 1 500 000 vai vairāk dzīvnieku, izlases lielumu palielina par 500 000 paraugiem uz 500 000 dzīvniekiem, koriģējot proporcionalitāti, lai ņemtu vērā GSE riska variācijas lielāku varbūtību populācijā.

II. SKREPI SLIMĪBAS UZRAUDZĪBAS PROGRAMMAS PRASĪBU MINIMUMS AITĀM UN KAZĀM

1. Apakšgrupu atlase

Atlase jāveic, izdarot to attiecīgajā valstī dzimušo dzīvnieku apakšgrupu riska novērtējumu, kam novēro skrepi slimībai atbilstīgas klīniskās pazīmes. Paraugus katrā apakšgrupā un vecuma grupā ņem izlases veidā.

Atlases kritēriji ir šādi:

- dzīvnieki, kam novēro neiroloģiskus vai uzvedības traucējumus, kuri turpinās vismaz 15 dienu un nepadodas ārstēšanai;
- mirstoši dzīvnieki, kam nenovēro infekcijas vai traumatiskas pazīmes;
- dzīvnieki, kam novēro citas pakāpeniskas saslimšanas pazīmes.

Aitām un kazām ir jāveic skrepi slimības testi un – kad būs pieejami testi, kas praksē ļauj izšķirt dažādas TSE – GSE testi.

2. Mērķa grupas dzīvnieku vecums

Atlasi veic apakšgrupas visvecāko dzīvnieku vidū. Tomēr visiem mērķa grupas dzīvniekiem jābūt vecākiem par 12 mēnešiem.

3. Paraugu lielums

Minimālajam dzīvnieku skaitam, ko katru gadu pārbauda, jāatbilst tabulā norādītajiem paraugu lielumiem. Minimālajā paraugu lielumā var iekļaut dzīvniekus, ko pārbauda saskaņā ar 12. pantu.

Tabula

Ikgadējo neirohistoloģisko izmeklēšanu minimālais skaits dzīvniekiem, kam novēro TSE atbilstīgas pazīmes

Tādu dzīvnieku populācijas kopskaits, kas vecāki par 12 mēnešiem (*)	Paraugu lielums
100 000	10
300 000	30
500 000	50
700 000	69
1 000 000	99
2 500 000	195
5 000 000	300
7 000 000	336
10 000 000	367
20 000 000	409
30 000 000	425
40 000 000	433

(*) Ja nav zināms to dzīvnieku populācijas kopskaits, kuri vecāki par 12 mēnešiem, izlases lielumam par pamatu būtu jāņem to dzīvnieku populācijas lielums, kuru vecums pārsniedz 6 mēnešus.

III. PAAUGSTINĀTA RISKĀ DZĪVNIĒKU UZRAUDZĪBA

Paaugstināta riska dzīvnieku uzraudzība

Papildus I un II daļā paredzētajām uzraudzības programmām dalībvalstis var brīvprātīgi veikt paaugstināta riska dzīvnieku mērķa uzraudzību attiecībā uz TSE, piemēram:

- dzīvniekiem, kas cēlušies no valstīm ar autohtonu TSE,
- dzīvniekiem, kas ir ēduši varbūtēji inficētu barību,
- dzīvnieki, kas dzimuši vai iegūti no ciltsmātēm, kuras inficētas ar TSE.

IV. VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

Dalībvalstis nodrošina to, ka pārtikā, dzīvnieku barībā un mēslošanas līdzekļos neizmanto nevienu to dzīvnieku ķermeņa daļu, kas atlasīti paraugiem saskaņā ar šo pielikumu, kamēr nesaņem negatīvu rezultātu no laboratorijas.

B NODAĻA

I. INFORMĀCIJA, KAS DALĪBVALSTĪM JĀSNIEDZ SAVOS ZIŅOJUMOS

1. Varbūtējo saslimšanas gadījumu (pa dzīvnieku sugām) skaits, kam saskaņā ar 12. panta 1. punktu ir noteikti pārvietošanas ierobežojumi;
2. Varbūtējo saslimšanas gadījumu (pa dzīvnieku sugām) skaits, kas pakļauti laboratorijas pārbaudēm saskaņā ar 12. panta 2. punktu, un pārbažu rezultāti;
3. Aptuvenais katras A nodaļas I daļas 1. punktā minētās apakšgrupas skaits;
4. Testēto liellopu skaits katrā apakšgrupā, kas minēta A nodaļas I daļas 1. punktā un A nodaļas III daļā, paraugu atlases metode un testu rezultāti;
5. Pārbaudīto aitu un kazu skaits katrā apakšgrupā, kas minēta A nodaļas II daļas 1. punktā un A nodaļas III daļā, un pārbaudes rezultāts;
6. GSE un skrepi slimības pozitīvo gadījumu skaits, sadalījums pēc vecuma un ģeogrāfiskās atrašanās vietas. Ar GSE slimajiem dzīvniekiem, kas dzimuši pēc tam, kad ir ieviests aizliegums izmantot atgremotāju proteīnu dzīvnieku barībā, būtu jānorāda dzimšanas gads un, ja iespējams, mēnesis;
7. TSE pozitīvie gadījumi, kas apstiprināti dzīvniekiem, kuri nav liellopi, aitas un kazas.

II. INFORMĀCIJA, KAS JĀSNIEDZ KOMISIJAS KOPSAVILKUMĀ

Kopsavilkumu sniedz tabulas formā, par katru dalībvalsti norādot vismaz šādu informāciju:

1. Kopējais to liellopu skaits, kas vecāki par 24 mēnešiem, un katras A nodaļas I daļas 1. punktā minētās apakšgrupas aptuvenais lielums;
2. Varbūtējo saslimšanas gadījumu skaits pa dzīvnieku sugām, kā minēts 12. pantā;
3. Testēto liellopu skaits, kā minēts A nodaļas I daļas 1. punktā;
4. Pārbaudīto aitu un kazu skaits, kā minēts A nodaļas II daļas 1. punktā;
5. GSE pozitīvo gadījumu skaits un sadalījums pēc vecuma;
6. Ar GSE slimie dzīvnieki, kas dzimuši pēc barības aizlieguma ieviešanas, un to dzimšanas gads un mēnesis;
7. Skrepi slimības pozitīvie gadījumi;
8. Ar TSE saslimušie dzīvnieki, kas nav liellopi, aitas un kazas.

III. UZSKAITE

1. Kompetenta iestāde septiņus gadus glabā ierakstus par:
 - to dzīvnieku skaitu un veidu, kam noteikti pārvietošanas ierobežojumi, kā minēts 12. panta 1. punktā,
 - klīnisko un epidemioloģisko izmeklēšanu skaitu un rezultātu, kā minēts 12. panta 1. punktā,
 - laboratorijas pārbaūžu skaitu un rezultātu, kā minēts 12. panta 2. punktā,
 - uzraudzības programmās atlasīto dzīvnieku skaitu, identitāti un izcelsmi, kā minēts I daļā, un, ja iespējams, vecumu, šķirni un slimības vēsturi.
2. Pārbaudes laboratorija septiņus gadus glabā visu testu ierakstus un jo īpaši – laboratorijas darba žurnālus, parafina blokus un vajadzības gadījumā *Western blot* fotogrāfijas.

IV PIELIKUMS

DZĪVNIĒKU BAROŠANA

1. Aizliegumu, kas minēts 7. panta 1. punktā, 5. kategorijas dalībvalstīs vai to reģionos attiecina uz:
 - a) visu mājlopu barošanu ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem;
 - b) jebkura zīdītāja barošanu ar pārstrādātu dzīvnieku proteīnu, kas iegūts no zīdītājiem, šo aizliegumu nepiemēro nedz suņu un kaķu barošanai, nedz arī suņu un kaķu barības ražošanai;
 - c) jebkura atgremotāja barošanu ar neapstrādātiem atgremotāju taukiem.
2. Šīs regulas 7. panta 1. un 2. punktā paredzēto aizliegumu nepiemēro šādiem produktiem, kas iegūti no veselīgiem dzīvniekiem:
 - a) pienam un piena produktiem;
 - b) no ādām iegūtam želatīnam;
 - c) hidrolizētiem proteīniem ar molekulmasu zem 10 000 daltonu, kas:
 - i) iegūti no tādu dzīvnieku ādām, kuri nokauti kautuvē un kuriem valsts pilnvarots veterinārārsts ir veicis pirmskaušanas apskati saskaņā ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma VI nodaļu, un kuri pārbaudē ir atzīti par piemērotiem kaušanai minētās direktīvas mērķim,
un
 - ii) ir iegūti ražošanas procesā, kurš ietver atbilstīgus pasākumus, lai samazinātu ādu inficēšanās iespēju – ādas sagatavo, sālot, sārmojot un intensīvi mazgājot, kam seko materiāla pakļaušana pH iedarbībai, kura vērtība ir lielāka par 11, vairāk nekā trīs stundas temperatūrā, kas augstāka par 80 °C, kam seko termiskā apstrāde 30 minūšu garumā vairāk nekā 140 °C temperatūrā ar vairāk nekā 3,6 bāru spiedienu, vai līdzvērtīgā ražošanas procesā, ko Komisija ir apstiprinājusi pēc apspriešanās ar attiecīgo zinātnisko komiteju saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru,
un
 - iii) ir cēlušies no uzņēmumiem, kuri īsteno savu pārbaudes programmu (HACCP);
 - d) dikalcija fosfātam (bez proteīna vai taukiem);
 - e) sausajai plazmai un citiem asins produktiem, izņemot liellopu asins produktus, kas paredzēti atgremotāju barošanai.

V PIELIKUMS

ĪPAŠS RISKĀ MATERIĀLS

1. Turpmāk minētos audus uzskata par īpašu riska materiālu atkarībā no dzīvnieku izcelsmes vai atrašanās dalībvalsts vai trešās valsts kategorijas, ko nosaka saskaņā ar 5. pantu.

1. UN 2. KATEGORIJA

Nav.

3. UN 4. KATEGORIJA

- a) par 12 mēnešiem vecāku liellopu galvaskausi, tajā skaitā smadzenes un acis, mandeles un muguras smadzenes, kā arī visu vecumu liellopu zarnas no divpadsmitpirkstu zarnas līdz taisnajai zarnai;
- b) par 12 mēnešiem vecāku aitū un kazu galvaskausi vai to aitū un kazu galvaskausi, kam no smaganām ir izšķīlies pastāvīgs priekšzobs, tajā skaitā smadzenes un acis, mandeles un muguras smadzenes, kā arī visu vecumu aitū un kazu liesas.

5. KATEGORIJA

- a) visa galva (izņemot mēli), tajā skaitā smadzenes, acis, trijzaru nerva sensoriskie mezgli un mandeles; aizkrūts dziedzeris; par sešiem mēnešiem vecāku liellopu liesas un muguras smadzenes, kā arī visu vecumu dzīvnieku zarnas no divpadsmitpirkstu zarnai līdz taisnajai zarnai;
- b) par 30 mēnešiem vecāku liellopu mugurkauli, tajā skaitā muguras smadzeņu pakalējās saknītes nervu mezgli;
- c) par 12 mēnešiem vecāku aitū un kazu galvaskausi vai to aitū un kazu galvaskausi, kam no smaganām ir izšķīlies pastāvīgs priekšzobs, tajā skaitā smadzenes un acis, mandeles un muguras smadzenes, kā arī visu vecumu aitū un kazu liesas.

2. Īpašo riska materiālu izņem:

- a) kautuvēs;
- b) gaļas izciršanas uzņēmumos, Direktīvas 90/667/EEK⁽¹⁾ 3. un 7. pantā minētajos augsta apdraudējuma pārstrādes uzņēmumos vai telpās kompetentas iestādes iecelta pārstāvja uzraudzībā. Minētos uzņēmumus šim mērķim apstiprina kompetentā iestāde.

Tomēr mugurkaulu var izņemt arī tirdzniecības vietā, kas atrodas attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

Ja īpašo riska materiālu neizņem no beigtiem dzīvniekiem, kas nav nokauti lietošanai pārtikā, īpašo riska materiālu saturošās ķermeņa daļas vai visu dzīvnieku uzskata par īpašu riska materiālu.

3. Viss īpašais riska materiāls ir jāieziņē ar krāsu un attiecīgi jāmarķē ar marķieri tūlīt pēc izņemšanas, un pilnībā jāiznīcina:

- a) sadedzinot bez iepriekšējas apstrādes vai
- b) pēc iepriekšējas apstrādes ar noteikumu, ka krāsa vai marķējums saglabājas:
 - i) saskaņā ar Lēmuma 92/562/EEK⁽²⁾ pielikuma I līdz IV, VI un VII nodaļā raksturotajām sistēmām:
 - sadedzinot,
 - līdzsadedzinot;
 - ii) vismaz saskaņā ar Lēmuma 1999/534/EK⁽³⁾ I pielikumā minētajiem standartiem, aprokot apstiprinātā atkritumu poligonā.

4. Dalībvalstis var atkāpties no 2. un 3. punkta noteikumiem un atļaut sadedzināt vai aprakt īpašo riska materiālu vai visu dzīvnieku bez iepriekšējas marķēšanas vai – vajadzības gadījumā – bez īpašā riska materiāla izņemšanas Direktīvas 90/667/EEK 3. panta 2. punktā norādītajos apstākļos, izmantojot metodi, kas izslēdz jebkādu TSE pārvešanas risku un ko atļauj un uzrauga kompetentā iestāde, jo īpaši gadījumā, ja dzīvnieki ir gājuši bojā vai ir nokauti, veicot slimības kontroles pasākumus, turklāt neierobežojot 12. un 13. pantu.

⁽¹⁾ Padomes 1990. gada 27. novembra Direktīva 90/677/EEK, ar ko nosaka dzīvnieku veselības noteikumus par dzīvnieku izcelsmes atkritumu izvietošanu un pārstrādi, to laišanu tirgū un par patogēnu novēršanu dzīvnieku vai zivju izcelsmes barībā, kā arī groza Direktīvu 90/425/EEK (OV L 363, 27.12.1990., 51. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

⁽²⁾ Komisijas 1992. gada 17. novembra Lēmums 92/562/EEK par alternatīvu termiskās apstrādes sistēmu apstiprināšanu augsta apdraudējuma materiālu apstrādei (OV L 359, 9.12.1992., 23. lpp.). Lēmumā grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

⁽³⁾ Padomes 1999. gada 19. jūlija Lēmums 1999/534/EK par pasākumiem, ko piemēro dažādu dzīvnieku atkritumu pārstrādē, lai aizsargātu no transmisīvām sūkļveida encefalopātijām, un par grozījumiem Komisijas Lēmumā 97/735/EK (OV L 204, 4.8.1999., 37. lpp.).

5. Īpašā riska materiāla izņemšanas vietā var atļaut izmantot alternatīvu testu, ja ievēro šādus nosacījumus:
- kautuvēs testi ir jāveic visiem dzīvniekiem, kam ir izņemams īpašais riska materiāls;
 - no kautuves nedrīkst izvest nevienu pārtikai vai dzīvnieku barībai paredzētu liellopu, aitu vai kazu produktu, kamēr kompetentā iestāde nav saņēmusi un apstiprinājusi visu nokauto un varbūtēji inficēto dzīvnieku testu rezultātus, ja kādam no tiem ir apstiprināta GSE diagnoze;
 - ja alternatīva testa rezultāts ir pozitīvs, visus liellopu, aitu un kazu audus, kas kautuvē ir varbūtēji inficēti, iznīcina saskaņā ar 3. punktu, izņemot gadījumu, ja visas inficētā dzīvnieka daļas, tajā skaitā ādu, var identificēt un turēt atsevišķi.
6. Dalībvalstīm jāveic biežas oficiālas pārbaudes, lai pārbaudītu šā pielikuma pareizu piemērošanu, un jānodrošina, ka tiek veikti pasākumi, lai izvairītos no inficēšanās jo īpaši kautuvēs, gaļas izciršanas uzņēmumos, dzīvnieku atkritumu pārstrādes uzņēmumos, augsta apdraudējuma pārstrādes uzņēmumos vai telpās, ko dalībvalstis apstiprinājušas saskaņā ar Direktīvas 90/667/EEK 7. pantu, tirdzniecības vietās, atkritumu poligonos un citās vietās, kur notiek glabāšana vai sadedzināšana.
7. Dalībvalstis jo īpaši izveido sistēmu, lai nodrošinātu un pārbaudītu to, ka:
- īpašo riska materiālu, ko izmanto 1. panta 2. punktā minēto produktu ražošanā, izmanto tikai atļautajam mērķim;
 - gadījumos, kad liellopus, aitas vai kazas ievē dalībvalstī, kas klasificēta zemākā kategorijā ar labāku GSE statusu nekā valsts, no kuras dzīvniekus ievē, šos dzīvniekus patur oficiālā uzraudzībā līdz nokaušanai vai nosūtīšanai uz citu valsti;
 - īpašo riska materiālu, jo īpaši, ja likvidēšanu veic uzņēmumos vai telpās, kas nav kautuves, pilnībā nošķir no citiem atkritumiem, kuri nav paredzēti sadedzināšanai, atsevišķi savāc un likvidē saskaņā ar 2., 3. un 4. punktu. Dalībvalstis var atļaut nosūtīt īpašu riska materiālu saturošas galvas vai liemeņus uz citu dalībvalsti pēc vienošanās, ka otra dalībvalsts saņems šo materiālu un piemēros īpašus nosacījumus, kas attiecas uz minēto pārvietošanu.
8. Dalībvalstis var nosūtīt īpašu riska materiālu vai no tā pārstrādātu materiālu sadedzināšanai uz citām dalībvalstīm tikai saskaņā ar Lēmuma 97/735/EK ⁽¹⁾ 4. panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem – vajadzības gadījumā.
- Šos punktus var grozīt pēc dalībvalsts pieprasījuma, lai atļautu nosūtīt īpašu riska materiālu vai no tiem pārstrādātu materiālu sadedzināšanai uz trešām valstīm. Vienlaikus saskaņā ar to pašu procedūru pieņem nosacījumus, kas reglamentē eksportu.

⁽¹⁾ Komisijas 1997. gada 21. oktobra Lēmums 97/735/EK par daiem aizsardzības pasākumiem attiecībā uz tirdzniecību ar daiem zīdītājdzīvnieku atkritumu veidiem (OV L 294, 28.10.1997., 7. lpp.). Lēmuma grozījumi izdarīti ar Padomes Lēmumu 1999/534/EK (OV L 204, 4.8.1999., 37. lpp.).

VI PIELIKUMS

**STANDARTI DAŽIEM DZĪVNIĒKU IZCELSMES PRODUKTIEM, KAS IEGŪTI NO ATGREMOTĀJU AUDIEM
VAI SATUR TOS**

Atgremotāju audu izmantošana turpmāk minēto dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanā ir aizliegta, kā minēts 9. panta 1. punktā:

- a) mehāniski atkaulota gaļa;
- b) dikalcija fosfāts, kas paredzēts ganāmpulka barībai;
- c) želatīns, ja vien tas nav gatavots no atgremotāju ādām;
- d) neapstrādātu atgremotāju tauku derivāti;
- e) neapstrādāti atgremotāju tauki, ja vien tie nav ražoti no:
 - i) atsevišķiem taukaudiem, ko atzīst par derīgiem lietošanai pārtikā;
 - ii) izejvielām, kas ir pārstrādātas saskaņā ar Direktīvā 90/667/EEK minētajiem standartiem.

VII PIELIKUMS

TRANSMISĪVĀS SŪKĻVEIDA ENCEFALOPĀTIJAS APKAROŠANA

1. Izmeklēšanā, kas minēta 13. panta 1. punkta b) apakšpunktā, jāidentificē:
 - a) liellopiem:
 - visi pārējie atgremotāji tā dzīvnieka saimniecībā, kam ir apstiprināta saslimšana,
 - visi tās dzīvnieku mātes embriji, olšūnas un pēdējie pēcnācēji, kam ir apstiprināta saslimšana, un embriji vai pēcnācēji, kas ir iegūti vai kuri ir piedzimuši divus gadus pirms vai pēc ciltsmātes klīniskās saslimšanas,
 - visi dzīvnieki tā dzīvnieka kohortā, kam ir apstiprināta saslimšana,
 - iespējamā slimības izcelsme un citas saimniecības, kurās ir dzīvnieki, embriji vai olšūnas, ko varētu būt inficējis TSE ierosinātājs vai kas ir saskārušies ar to pašu pārtiku vai infekcijas avotu,
 - varbūtēji inficētas barības un citu materiālu pārvietošana vai citi pārvešanas veidi, kā rezultātā TSE ierosinātājs varētu būt pārnest uz minēto saimniecību vai no tās;
 - b) aitām un kazām:
 - visi atgremotāji, kas nav aitas un kazas, tā dzīvnieka saimniecībā, kuram ir apstiprināta saslimšana,
 - tā dzīvnieka vecāki, kam ir apstiprināta saslimšana, kā arī visi tā embriji, olšūnas un pēdējie pēcnācēji, ciktāl tie ir identificējami,
 - visi tā dzīvnieka kohortas dzīvnieki, kuram ir apstiprināta saslimšana, kohorta definējama saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru,
 - visas pārējās aitas un kazas tā dzīvnieka saimniecībā, kam ir apstiprināta saslimšana, papildus tām aitām un kazām, kas minētas otrajā un trešajā ievilkumā,
 - iespējamā slimības izcelsme un citas saimniecības, kurās ir dzīvnieki, embriji vai olšūnas, ko varētu būt inficējis TSE ierosinātājs vai kas ir saskārušies ar to pašu pārtiku vai infekcijas avotu,
 - varbūtēji inficētas pārtikas un citu audu pārvietošana vai citi pārvešanas veidi, kā rezultātā TSE ierosinātājs varētu būt pārnest uz minēto saimniecību vai no tās.
2. Šīs regulas 13. panta 1. punktā paredzētie pasākumi ietver vismaz:
 - a) ja apstiprina liellopa saslimšanu ar GSE – to liellopu nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu, kā arī to embriju un olšūnu iznīcināšanu, kuri identificēti, veicot 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā, otrajā un trešajā ievilkumā minēto izmeklēšanu;
 - b) ja apstiprina aitas vai kazas saslimšanu ar GSE – visu to dzīvnieku nokaušanu, kā arī visu to embriju un olšūnu pilnīgu iznīcināšanu, kuri identificēti, veicot 1. punkta b) apakšpunkta otrajā līdz sestajā ievilkumā minēto izmeklēšanu.

VIII PIELIKUMS

LAIŠANA TIRGŪ UN EKSPORTS

A NODAĻA

Nosacījumi attiecībā uz Kopienas iekšējo tirdzniecību ar dzīvjiem dzīvniekiem, embrijiem un olšūnām**I. NOSACĪJUMI, KO PIEMĒRO NEATKARĪGI NO DZĪVNIEKA IZCELSMES VAI ATRAŠANĀS DALĪBVALSTS VAI TREŠĀS VALSTS KATEGORIJAS**

1. Nosūtot uz citu dalībvalsti, jāievēro 15. panta 1. punkta noteikumi.

2. Liellopu embriju un olšūnu pārvietošanai piemēro šādus nosacījumus:

Liellopu embrijiem un olšūnām jābūt iegūtām no dzīvnieku mātītēm, kas ieguves laikā:

- nebija varbūtēji slimas ar GSE,
- atbilda II daļā paredzētajiem nosacījumiem.

3. Aitu un kazu tirdzniecībā piemēro šādus nosacījumus:

a) vaislas aitas un kazas:

i) jāņem no saimniecības, kas atbilst šādām prasībām:

- tā ir pakļauta regulārām oficiālām veterinārām pārbaudēm,
- dzīvnieki ir marķēti,
- vismaz pēdējo trīs gadu laikā nav apstiprināts neviens skrepi slimības gadījums,
- saimniecībā izlases veidā veic veco, nokaušanai paredzēto dzīvnieku mātīšu pārbaudi,
- minētajā saimniecībā dzīvnieku mātītes ievēd tikai tad, ja tās ir cēlušās no saimniecības, kas atbilst tādām pašām prasībām;

ii) kopš dzimšanas vai vismaz pēdējos trīs gadus ir pastāvīgi turētas saimniecībā vai saimniecībās, kas atbilst i) daļā minētajām prasībām;

iii) ja tās ir paredzētas sūtīšanai uz dalībvalsti, kuras teritorijai vai tās daļai piemēro b) apakšpunktā paredzētos noteikumus un kura ievēro šajā apakšpunktā minēto programmu paredzētās garantijas;

b) dalībvalsts, kuras teritorijā vai tās daļā ir obligāta vai brīvprātīga skrepi slimības valsts kontroles programma:

i) var iesniegt minēto programmu Komisijai, jo īpaši izklāstot:

- slimības izplatību dalībvalstī,
- programmas pamatojumu, ņemot vērā slimības nozīmīgumu, un tās izmaksu/rezultātu attiecību,
- ģeogrāfisko apgabalu, kurā ievieš šo programmu,
- statusa kategorijas, kas piemērojamas saimniecībām, katras kategorijas standartus un izmantojamās testa procedūras,
- programmas uzraudzības procedūras,
- rīcību, ja kādu iemeslu dēļ saimniecība zaudē savu statusu,
- pasākumus, kas veicami, ja saskaņā ar programmas noteikumiem veikto pārbaūžu rezultāti izrādās pozitīvi;

ii) programmas, kas minētas i) daļā, var apstiprināt saskaņā ar minētajā daļā paredzētajiem kritērijiem, ievērojot 24. panta 2. punktā minēto procedūru. Vienlaikus vai vismaz trīs mēnešus pēc programmu apstiprināšanas saskaņā ar to pašu procedūru definē vispārīgas vai konkrētas papildu garantijas, ko var pieprasīt iekšējā Kopienas tirdzniecībā. Minētās garantijas nedrīkst pārsniegt tās garantijas, ko dalībvalsts ievieš valsts līmenī;

iii) dalībvalstu iesniegtās programmas var grozīt vai papildināt saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru. Saskaņā ar to pašu procedūru var apstiprināt grozījumu vai papildinājumu programmā, kas jau ir apstiprināta, vai garantijās, kas jau ir definētas saskaņā ar ii) daļu;

- c) ja dalībvalsts uzskata, ka tās teritorijā vai tās daļā nav aitu skrepi slimības:
- i) tai jāiesniedz Komisijai attiecīga pamatojuma dokumentācija, jo īpaši informējot:
 - par saslīmšanas gadījumu vēsturi savā teritorijā,
 - par to uzraudzības testu rezultātiem, kuru pamatā ir seroloģiska, mikrobioloģiska, patoloģiju vai epidemioloģiska izmeklēšana,
 - par laiku, kādā īstenota uzraudzība,
 - par pasākumiem, ko veic, lai pārbaudītu slimības neesamību;
 - ii) vispārīgas vai īpašas papildu garantijas, ko var pieprasīt Kopienas iekšējā tirdzniecībā, ir definējamas saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru. Minētās garantijas nedrīkst pārsniegt garantijas, ko dalībvalsts ievieš valsts līmenī;
 - iii) attiecīgajai dalībvalstij ir jādara Komisijai zināmas visas i) daļā norādītās informācijas izmaiņas, kas attiecas uz slimību. Ņemot vērā minēto paziņojumu, garantijas, kas definētas saskaņā ar ii) daļu, var grozīt vai atcelt saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

II. NOSACĪJUMI, KO PIEMĒRO ATKARĪBĀ NO DZĪVNIĒKA IZCELSMES VAI ATRAŠANĀS DALĪBVALSTS VAI TREŠŠS VALSTS KATEGORIJAS, KAS NOTEIKTA SASKAŅĀ AR II PIELIKUMA C NODAĻU

1. Nosūtot uz citu dalībvalsti, jāievēro 15. panta 1. punkta noteikumi.
2. Galamērķa dalībvalstij dara zināmu liellopu, aitu un kazu izcelsmes dalībvalsts GSE kategoriju.
3. Ja, kā minēts 1. punktā, pārvieto liellopus, kuri cēlušies no dalībvalstīm vai kāda no to reģioniem, kas ietilpst turpmāk nosauktajās kategorijās, vai ir dzīvojuši tajās, piemēro šādus nosacījumus:

3. UN 4. KATEGORIJA

Dzīvniekiem:

- a) jābūt dzimušiem, augušiem un dzīvojušiem ganāmpulkos, kuros vismaz pēdējo septiņu gadu laikā nav apstiprināts neviens GSE gadījums, vai
- b) jābūt dzimušiem pēc dienas, kurā stājās spēkā aizliegums barot atgremotājus ar proteīnu, kas iegūts no zīdītājiem.

5. KATEGORIJA

Dzīvniekiem:

- a) jābūt dzimušiem pēc dienas, kurā stājies spēkā aizliegums barot mājlopus ar proteīnu, kas iegūts no zīdītājiem, un
- b) jābūt dzimušiem, augušiem un dzīvojušiem ganāmpulkos, kuros vismaz pēdējo septiņu gadu laikā nav apstiprināts neviens GSE gadījums, un kuros ir tikai tie liellopi, kas dzimuši attiecīgajā saimniecībā vai cēlušies no līdzvērtīga statusa ganāmpulka.

B NODAĻA

Nosacījumi, kas attiecas uz pēcnācējiem, kuri iegūti no 15. panta 2. punktā minētajiem dzīvniekiem, kas ir varbūtēji slimi vai kam ir apstiprināta saslimšana ar TSE

Ir aizliegts laist tirgū pēdējos pēcnācējus, kas ar TSE inficētām govīm vai aitām un kazām, kurām apstiprināta saslimšana ar GSE, ir dzimuši iepriekšējo divu gadu laikā vai laikā pēc slimības pirmo klīnisko pazīmju parādīšanās.

C NODAĻA

Nosacījumi attiecībā uz Kopienas iekšējo tirdzniecību ar dažiem dzīvnieku izcelsmes produktiem

- I. 16. panta 3. punktā minēto aizliegumu neattiecinā uz šādiem dzīvnieku izcelsmes produktiem ar noteikumu, ka tie ir iegūti no liellopiem, kas atbilst šīs nodaļas II vai III daļas prasībām:

- svaiga gaļa,
- maltā gaļa,
- gaļas izstrādājumi,
- gaļas produkti,
- istabas dzīvnieku barība, kas paredzēta gaļēdājiem mājdzīvniekiem.

Datumpamatota sistēma

II. Saskaņā ar 16. panta 3. punkta otro daļu var pārdot atkaulotu svaigu gaļu, no kuras ir izņemti visi atsevišķie audi, tajā skaitā redzami nervaudi un limfoidālie audi, un no tās gatavotos I daļā minētos dzīvnieku izcelsmes produktus, kas iegūti no derīgiem 5. kategorijas valstu vai reģionu dzīvniekiem, ja tos iegūst no dzīvniekiem, kuri dzimuši pēc 7. panta 2. punktā paredzētu dzīvnieku barības standartu spēkā stāšanās datuma un ja tie ir sertificēti kā atbilstīgi 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, un ja tos ražo uzņēmumos, kas atbilst 9. punktā paredzētajam nosacījumam. Kompetentā iestāde nodrošina to nosacījumu ievērošanu, kas attiecas uz 2. līdz 8. punktā un 10. punktā paredzēto kontroli.

1. Liellops ir derīgs izmantošanai datumpamatotā sistēmā, ja tas ir piedzimis un audzēts attiecīgajā dalībvalstī un ja nokaušanas laikā ir zināms, ka ir ievēroti šādi nosacījumi:
 - a) visu mūžu dzīvnieks ir bijis precīzi identificējams, kas ļauj noteikt tā ciltsmāti un izcelsmes ganāmpulku; tā unikālais auss marķieris, dzimšanas datums un saimniecība, un dzīvnieka pārvietošana pēc dzimšanas ir reģistrēta vai nu dzīvnieka oficiālajā pasē, vai oficiālā elektroniskā identificēšanas un izsekošanas sistēmā; ciltsmāte ir zināma;
 - b) dzīvnieks vecāks par sešiem mēnešiem, bet jaunāks par 30 mēnešiem, ko nosaka, atsaucoties uz oficiālo elektroniski reģistrēto dzimšanas datumu vai dzīvnieka oficiālo pasi;
 - c) kompetentā iestāde ir ieguvusi un pārbaudījusi pozitīvus apliecinājumus, ka dzīvnieka ciltsmāte ir nodzīvojuši vismaz sešus mēnešus pēc derīgā dzīvnieka piedzimšanas;
 - d) dzīvnieka ciltsmāte nav saslimusi ar GSE un nav bijusi varbūtēji slima ar GSE.

Kontrole

2. Ja kāds nokaušanai atvestais dzīvnieks vai kāds apstākļis saistībā ar tā kaušanu neatbilst visām šīs regulas prasībām, dzīvnieks ir automātiski jānoraida, un tā pase ir jākonfiscē. Ja minēto informāciju saņem pēc nokaušanas, kompetentajai iestādei nekavējoties ir jāpārtrauc sertifikātu izsniegšana, un jāanulē izsniegtie sertifikāti. Ja nosūtīšana jau ir notikusi, kompetentajai iestādei jāziņo galamērķis kompetentajai iestādei. Galamērķa kompetentajai iestādei jāveic atbilstīgi pasākumi.
3. Derīgos dzīvniekus nokauj kautuvēs, ko izmanto tikai to liellopu kaušanai, kurus kauj saskaņā ar datumpamatotu sistēmu vai sertificēta ganāmpulka sistēmu.
4. Kompetentajai iestādei pašai jāpārlicinās, ka gaļas izciršanas uzņēmumos izmantotās procedūras nodrošina turpmāk minēto limfmezglu izņemšanu:

paceles, sēžas, virspusējie cirkšņa, dziļie cirkšņa, mediālie un sānu iegurņa, nieru, zemiegurņa, jostas, ribu un kakla, krūšu kaula, priekšējie kakla, padušu, kakla apakšējie dziļie limfmezgli.
5. Gaļas izcelsmei jābūt izsekojamai līdz attiecīgajam derīgajam dzīvniekam, bet pēc izciršanas – līdz dzīvniekiem, kas izcirsti vienā partijā, izmantojot oficiālu izsekošanas sistēmu līdz pat nokaušanas brīdim. Pēc nokaušanas marķējumam jāpalīdz izsekot I daļā minētās svaigās gaļas un produktu izcelsmei līdz pat attiecīgajam derīgajam dzīvniekam, lai varētu atsaukt attiecīgo sūtījumu. Istabas dzīvnieku barības gadījumā šāda izsekošana jānodrošina ar pavaddokumentiem un ierakstiem.
6. Visiem apstiprinātajiem, derīgajiem liemeņiem ir jābūt ar atsevišķu numuru, kas saistīts ar auss marķiera numuru.
7. Dalībvalstī jābūt sīki izstrādātai kārtībai, kas attiecas uz:
 - a) izsekošanu un kontroli pirms kaušanas;
 - b) kontroli kaušanas laikā;
 - c) kontroli istabas dzīvnieku barības pārstrādes laikā;
 - d) visām marķēšanas un sertificēšanas prasībām pēc nokaušanas līdz tirdzniecības vietai.
8. Kompetentajai iestādei ir jāizveido atbilstības pārbažu reģistrēšanas sistēma, lai šo kontroli varētu nodemonstrēt.

Uzņēmums

9. Lai iegūtu apstiprinājumu, uzņēmumam ir jāizstrādā un jāievieš sistēma, kas ļauj identificēt derīgo gaļu un/vai produktu un izsekot visas gaļas izcelsmei līdz pat attiecīgajam derīgajam dzīvniekam, vai pēc izciršanas – līdz dzīvniekiem, kas izcirsti vienā partijā. Sistēmai jānodrošina dzīvnieku izcelsmes gaļas vai produktu izcelsmes pilna izsekošana visās stadijās, un ieraksti jāglabā vismaz divus gadus. Uzņēmuma vadībai jāiesniedz kompetentajai iestādei rakstiska informācija par izmantojamo sistēmu.
10. Kompetentajai iestādei ir jānovērtē, jāapstiprina un jāuzrauga uzņēmuma paredzētā sistēma, lai nodrošinātu to, ka tā nodrošina pilnu nošķiršanu un izsekojamību gan vienā, gan otrā virzienā.

Sertificēta ganāmpulka sistēma

- III. Saskaņā ar 16. panta 3. punktu var pārdot atkaulotu svaigu gaļu, no kuras ir izņemti visi atsevišķie audi, tajā skaitā redzami nervaudi un limfaudi, un no tās iegūtos I daļā minētos dzīvnieku izcelsmes produktus, kas iegūti no 5. kategorijas valstu vai reģionu derīgiem dzīvniekiem, ja tos iegūst no dzīvniekiem, kas ir sertificēti kā atbilstīgi 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem un ir cēlušies no ganāmpulkiem, kuros pēdējo septiņu gadu laikā nav bijis neviena GSE gadījuma, un ja minētā gaļa un produkti ir sertificēti kā atbilstīgi 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem un ir ražoti uzņēmumos, kuri atbilst 11. punktā paredzētajam nosacījumam. Kompetentā iestāde nodrošina 3. līdz 10. punktā un 12. punktā paredzēto nosacījumu ieviešanu attiecībā uz elektronisko izsekošanas sistēmu un kontroli.

Nosacījumi attiecībā uz ganāmpulkiem

1. a) ganāmpulks ir dzīvnieku grupa, kas veido atsevišķu vienību, proti, dzīvnieku grupa, ko apsaimnieko un tur atsevišķi no citām dzīvnieku grupām un kam ir unikāli ganāmpulka un dzīvnieku identifikācijas numuri;
- b) ganāmpulks atbilst prasībām, ja vismaz pēdējo septiņu gadu laikā nevienam dzīvniekam, kas joprojām ir ganāmpulkā vai ir tajā turēts, vai ir no tā aizvests, nav apstiprināta saslimšana ar GSE vai varbūtēja saslimšana, kam nav izslēgta GSE diagnoze;
- c) izņēmums b) apakšpunktā paredzētajiem noteikumiem – pēc kompetentas veterinārās iestādes rūpīgas izmeklēšanas par derīgu var uzskatīt ganāmpulku, kas ir pastāvējis mazāk nekā septiņus gadus, ar nosacījumu, ka:
- i) visi dzīvnieki, kas ir dzimuši vai pievienoti jaunajam ganāmpulkam, atbilst 2. punkta a), d) un e) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem;
- ii) visā pastāvēšanas laikā ganāmpulks ir atbildis b) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem;
- d) ja jaunu ganāmpulku izveido saimniecībā, kurā kādam dzīvniekam, kas joprojām atrodas minētās saimniecības ganāmpulkā vai ir tajā turēts, vai ir no tā aizvests, ir apstiprināta saslimšana ar GSE, kompetenta veterinārā iestāde var atzīt jauno ganāmpulku par derīgu tikai pēc rūpīgas izmeklēšanas, pārliecinoties un apstiprinot, ka ir ievēroti visi turpmāk minētie nosacījumi:
- i) visi slimā ganāmpulka dzīvnieki, kas agrāk ir turēti minētajā saimniecībā, ir aizvesti vai nokauti;
- ii) visa barība ir aizvesta un likvidēta, un visas barības tvertnes ir rūpīgi iztīrītas;
- iii) pirms jauno dzīvnieku ielaišanas visas ēkas ir atbrīvotas un rūpīgi iztīrītas;
- iv) ir ievēroti visi c) apakšpunktā minētie nosacījumi.

Nosacījumi attiecībā uz dzīvnieku

2. a) a) visus datus par dzīvnieka dzimšanu, identitāti un pārvietošanu reģistrē oficiālā elektroniskā izsekošanas sistēmā;
- b) dzīvnieks ir vecāks par sešiem mēnešiem, bet jaunāks par 30 mēnešiem, ko nosaka, atsaucoties uz oficiālo elektronisko dzimšanas datuma ierakstu;
- c) tā ciltsmāte ir nodzīvojusi vismaz sešus mēnešus pēc tā piedzimšanas;
- d) tā ciltsmāte nav saslimusi ar GSE un nav varbūtēji slima ar GSE;
- e) ganāmpulks, kurā dzīvnieks ir dzimis, un visi ganāmpulki, kuros tas ir turēts, ir derīgi.

Elektroniskā izsekošanas sistēma

3. Oficiālo elektronisko izsekošanas sistēmu, kas minēta 2. punkta a) apakšpunktā, apstiprinās tikai tad, ja tā būs darbojusies pietiekami ilgu laiku, uzkrājot visu informāciju par dzīvnieku mūžu un pārvietošanu, kas vajadzīga, lai pārbaudītu atbilstību šīs regulas prasībām, un tā attiecas tikai uz tiem dzīvniekiem, kuri dzimuši pēc sistēmas ieviešanas. Šim mērķim netiks pieņemti vēsturiskie dati, kas ievadīti datorā par jebkuru laika posmu pirms sistēmas darbības sākuma.

Kontrole

4. Ja kāds nokaušanai atvestais dzīvnieks vai kāds apstākļi saistībā ar tā kaušanu neatbilst visām šīs regulas prasībām, dzīvnieks ir automātiski jānoraida, un tā pase ir jākonfiscē. Ja minēto informāciju saņem pēc nokaušanas, kompetentajai iestādei nekavējoties ir jāpārtrauc sertifikātu izsniegšana un jāanulē izsniegtie sertifikāti. Ja nosūtīšana jau ir notikusi, kompetentajai iestādei jāziņo galamērķa kompetentajai iestādei. Galamērķa kompetentajai iestādei jāveic atbilstīgi pasākumi.
5. Prasībām atbilstīgus dzīvniekus nokauj kautuvēs, ko izmanto tikai to liellopu kaušanai, kurus kauj saskaņā ar datumpamatotu sistēmu vai sertificēta ganāmpulka sistēmu.
6. Kompetentajai iestādei ir pašai jāpārlicinās, ka gaļas izciršanas uzņēmumos izmantotās procedūras nodrošina turpmāk uzskaitīto limfmezglu izņemšanu:
paceles, sēžas, virspusējie cirkšņi, dziļie cirkšņi, mediālie un sānu iegurņi, nieru, zemiegurņa, jostas, ribu un kakla, krūšu kaula, priekšējie kakla, padušu, kakla apakšējie dziļie limfmezgli.
7. Gaļas izcelsmei jābūt izsekojamai līdz derīgā dzīvnieka ganāmpulkam, bet pēc izciršanas – līdz dzīvniekiem, kas izcirsti vienā partijā, izmantojot oficiālu izsekošanas sistēmu līdz pat nokaušanas brīdim. Pēc nokaušanas marķējumam jāpalīdz izsekot I daļā minētās svaigās gaļas un produktu izcelsmei līdz ganāmpulkam, lai varētu atsaukt attiecīgo sūtījumu. Istabas dzīvnieku barības gadījumā šāda izsekošana jānodrošina ar pavaddokumentiem un ierakstiem.
8. Visiem apstiprinātajiem, derīgajiem liemeņiem ir jābūt ar atsevišķu numuru, kas saistīts ar auss marķiera numuru.
9. Dalībvalstī jābūt sīki izstrādātai kārtībai, kas attiecas uz:
 - a) izsekošanu un kontroli pirms kaušanas;
 - b) kontroli kaušanas laikā;
 - c) kontroli istabas dzīvnieku barības pārstrādes laikā;
 - d) visām marķēšanas un sertificēšanas prasībām pēc nokaušanas līdz tirdzniecības vietai.
10. Kompetentajai iestādei ir jāizveido atbilstības pārbaūžu reģistrēšanas sistēma, lai šo kontroli varētu nodemonstrēt.

Uzņēmums

11. Lai iegūtu apstiprinājumu, uzņēmumam ir jāizstrādā un jāievieš sistēma, kas ļautu identificēt derīgu gaļu un/vai produktu, un izsekot visas gaļas izcelsmei līdz pat ganāmpulkam, vai pēc izciršanas – līdz dzīvniekiem, kas izcirsti vienā partijā. Sistēmai jānodrošina dzīvnieku izcelsmes gaļas vai produktu izcelsmes pilna izsekošana visās stadijās, un reģistri jāglabā vismaz divus gadus. Uzņēmuma vadībai jāiesniedz kompetentajai iestādei rakstiska informācija par izmantojamo sistēmu.
12. Kompetentajai iestādei ir jānovērtē, jāapstiprina un jāuzrauga uzņēmuma paredzētā sistēma, lai nodrošinātu to, ka tā nodrošina pilnu nodalīšanu un izsekojamību gan vienā, gan otrā virzienā.

D NODAĻA

Nosacījumi, ko piemēro eksportam

Eksportējot uz trešām valstīm, dzīvi liellopi un no tiem iegūti dzīvnieku izcelsmes produkti ir pakļauti šajā regulā paredzētajiem noteikumiem attiecībā uz Kopienas iekšējo tirdzniecību.

IX PIELIKUMS

DZĪVU DZĪVNIĒKU, EMBRIJU, OLŠŪNU UN DZĪVNIĒKU IZCELSMES PRODUKTU IMPORTĒŠANA KOPIENĀ

A NODAĻA

Ja no 1. kategorijas valstīm vai reģioniem importē liellopus un no liellopiem gatavotos produktus, kam šī regula paredz īpašus noteikumus, kompetentajai iestādei ir jāņem vērā, vai ir uzrādīts starptautisks veterinārais vai veselības sertifikāts, kas apliecina, ka minētā valsts vai reģions atbilst II pielikuma C nodaļas nosacījumiem, lai to iekļautu šajā kategorijā.

B NODAĻA

Liellopu importēšana

- A. Liellopu importēšanai no 2. kategorijas valsts vai reģiona jābūt atkarīgai no starptautiskā veterinārā sertifikāta uzrādīšanas, kurš apliecina, ka:
- atgremotāju barošana ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, ir aizliegta, un aizliegumu faktiski īsteno;
 - liellopus, kas paredzēti eksportam uz Kopieni, identificē ar pastāvīgu identificēšanas sistēmu, kas ļauj izsekot to izcelsmei līdz ciltsmātei un ganāmpulkam, un tie nav ar GSE varbūtēji slimu dzīvnieku mātīšu pēcnācēji.
- B. Liellopu importēšanai no 3. kategorijas valsts vai reģiona jābūt atkarīgai no starptautiskā veterinārā sertifikāta uzrādīšanas, kurš apliecina, ka:
- Atgremotāju barošana ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, ir aizliegta, un aizliegumu faktiski īsteno;
 - Liellopus, kas paredzēti eksportam uz Kopieni:
 - identificē ar pastāvīgu identificēšanas sistēmu, kas ļauj izsekot to izcelsmei līdz ciltsmātei un ganāmpulkam un dod iespēju noteikt, ka tie nav ar GSE varbūtēji slimu vai apstiprināti slimu dzīvnieku mātīšu pēcnācēji,
 - ir dzimuši, auguši un uzturējušies ganāmpulkos, kuros vismaz pēdējo septiņu gadu laikā nav apstiprināts neviens GSE gadījums, vai
 - ir dzimuši pēc datuma, kurā stājās spēkā aizliegums barot atgremotājus ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem.
- C. Liellopu importēšanai no 4. kategorijas valsts vai reģiona jābūt atkarīgai no starptautiskā veterinārā sertifikāta uzrādīšanas, kurš apliecina, ka:
- Atgremotāju barošana ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, ir aizliegta, un aizliegumu faktiski īsteno;
 - Liellopus, kas paredzēti eksportam uz Kopieni:
 - identificē ar pastāvīgu identificēšanas sistēmu, kas ļauj izsekot to izcelsmei līdz ciltsmātei un ganāmpulkam un dod iespēju noteikt, ka tie nav ar GSE varbūtēji slimu vai apstiprināti slimu dzīvnieku mātīšu pēcnācēji, un
 - ir dzimuši, auguši un uzturējušies ganāmpulkos, kuros vismaz pēdējo septiņu gadu laikā nav apstiprināts neviens GSE gadījums, vai
 - ir dzimuši pēc datuma, kurā stājās spēkā aizliegums barot atgremotājus ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem.
- D. Liellopu importēšanai no 5. kategorijas valsts vai reģiona jābūt atkarīgai no starptautiskā veterinārā sertifikāta uzrādīšanas, kurš apliecina, ka:
- Mājlopu barošana ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, ir aizliegta, un aizliegumu faktiski īsteno;
 - Nokauj un pilnībā iznīcina slimos liellopus, kā arī:
 - ja tās ir dzīvnieku mātītes – to pēdējos pēcnācējus, kas dzimuši divus gadus pirms vai pēc slimības pirmo klīnisko pazīmju parādīšanās;
 - visus tās pašas kohortas liellopus,ja minētajā valstī vai reģionā šie dzīvnieki joprojām ir dzīvi;

3. Liellopi, kas paredzēti eksportam uz Kopieni:
- ir dzimuši pēc datuma, kurā stājās spēkā aizliegums barot mājlopus ar proteīnu, kas iegūts no zīdītājiem;
 - tiek identificēti ar pastāvīgu identificēšanas sistēmu, kas ļauj izsekot to izcelsmei līdz ciltsmātei un izcelsmes ganāmpulkam, un kas nav ar GSE varbūtēji slimu vai apstiprināti slimu dzīvnieku mātišu pēcnācēji;
UN
 - ir dzimuši, auguši un uzturējušies ganāmpulkos, kuros nekad nav apstiprināts neviens GSE gadījums un kuros ir tikai tie liellopi, kas dzimuši attiecīgajā saimniecībā vai cēlušies no līdzvērtīga statusa ganāmpulka, vai
 - ir dzimuši, auguši un dzīvojuši ganāmpulkos, kuros vismaz pēdējo septiņu gadu laikā nav apstiprināts neviens GSE gadījums un kuros ir tikai tie liellopi, kas dzimuši attiecīgajā saimniecībā vai cēlušies no līdzvērtīga statusa ganāmpulka.

C NODAĻA

Liellopu izcelsmes svaigas gaļas un produktu imports

- A. Liellopu izcelsmes svaigas gaļas (ar kauliem vai atkaulotas) un produktu importēšanai no 2. kategorijas valstīm vai reģioniem jābūt atkarīgai no starptautiskā dzīvnieku veselības sertifikāta uzrādīšanas, kurš apliecina, ka atgremotāju barošana ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, ir aizliegta, un šis aizliegums darbojas efektīvi.
- B. Liellopu izcelsmes svaigas gaļas (ar kauliem vai atkaulotas) un produktu importēšanai no 3. kategorijas valsts vai reģiona jābūt atkarīgai no starptautiskā veselības sertifikāta uzrādīšanas, kurš apliecina, ka:
- atgremotāju barošana ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, ir aizliegta, un aizliegumu faktiski īsteno;
 - liellopu izcelsmes svaiga gaļa un produkti, kas paredzēti eksportam uz Kopieni, nesatur V pielikumā minēto īpašo riska materiālu vai mehāniski atkaulotu gaļu, kas iegūta no galvas kauliem vai mugurkaula, un nav iegūti no tādiem.
- C. Liellopu izcelsmes svaigas gaļas (ar kauliem vai atkaulotas) un produktu importēšanai no 4. kategorijas valstīm vai reģioniem jābūt atkarīgai no starptautiskā veselības sertifikāta uzrādīšanas, kurš apliecina, ka:
- Atgremotāju barošana ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, ir aizliegta, un aizliegumu faktiski īsteno;
 - Liellopu izcelsmes svaiga gaļa un produkti, kas paredzēti eksportam uz Kopieni, nesatur V pielikumā minēto īpašo riska materiālu vai mehāniski atkaulotu gaļu, kas iegūta no galvas kauliem vai mugurkaula, un nav iegūti no tādiem.
- D. Liellopu izcelsmes svaigas gaļas un produktu imports no 5. kategorijas valstīm vai reģioniem ir aizliegts, izņemot VIII pielikuma C nodaļas I daļā uzskaitītos dzīvnieku izcelsmes produktus. Minēto produktu importēšanai jābūt atkarīgai no starptautiskā veselības sertifikāta uzrādīšanas, kurš apliecina, ka:
- Tie atbilst 16. panta 2. punkta nosacījumiem un VIII pielikuma C nodaļas II vai III daļas noteikumiem;
 - Gaļas produkti, kas paredzēti eksportam uz Kopieni, nesatur F nodaļā minētos produktus, nedz arī V pielikumā definētos īpašos riska materiālus, un nav iegūti no tādiem;
 - Darbojas sistēma, kas ļauj izsekot liellopu izcelsmes svaigas gaļas izcelsmei un tādu produktu izcelsmei, kas paredzēti eksportam uz Kopieni, līdz uzņēmumiem, no kuriem tie cēlušies;
 - Liellopi, no kuriem ir iegūta gaļa vai gaļas produkti, kas paredzēti eksportam uz Kopieni:
 - ir identificēti ar pastāvīgu identifikācijas sistēmu, kas ļauj izsekot to izcelsmei līdz ciltsmātei un ganāmpulkam;
 - nav ar GSE varbūtēji slimu vai apstiprināti slimu dzīvnieku mātišu pēcnācēji, un vai nu:
 - ir dzimuši pēc datuma, kurā stājās spēkā aizliegums barot mājlopus ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, vai
 - ir dzimuši, auguši un uzturējušies ganāmpulkos, kuros vismaz pēdējo septiņu gadu laikā nav apstiprināts neviens GSE gadījums;
 - Mājdzīvnieku barošana ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, ir aizliegta, un aizliegumu faktiski īsteno;

6. Nokauj un pilnībā iznīcina slimos liellopus, kā arī:
- ja tās ir dzīvnieku mātītes – to pēdējos pēcnācējus, kas dzimuši divus gadus pirms vai pēc slimības pirmo klīnisko pazīmju parādīšanās;
 - visus tās pašas kohortas liellopus,
- ja minētajā valstī vai reģionā tie joprojām ir dzīvi.

D NODAĻA

Liellopu embriju un olšūnu importēšana

- A. Liellopu embriju vai olšūnu importēšanai no 2. kategorijas valstīm vai reģioniem jābūt atkarīgai no starptautiskā veselības sertifikāta uzrādīšanas, kurš apliecina, ka:
- Atgremotāju barošana ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, ir aizliegta, un aizliegumu faktiski īsteno;
 - Embriji vai olšūnas ir iegūti, pārstrādāti un saglabāti atbilstīgi Direktīvas 89/556/EEK⁽¹⁾ A un B pielikumu noteikumiem.
- B. Liellopu embriju/olšūnu importēšanai no 3. kategorijas valstīm vai reģioniem jābūt atkarīgai no starptautiskā veselības sertifikāta uzrādīšanas, kurš apliecina, ka:
- Atgremotāju barošana ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, ir aizliegta, un aizliegumu faktiski īsteno;
 - Olšūnas vai embriji, kas paredzēti eksportam un Kopienai, ir iegūti no dzīvnieku mātītēm, kuras:
 - ir identificētas ar pastāvīgu identificēšanas sistēmu, kas ļauj izsekot to izcelsmei līdz ciltsmātei un ganāmpulkam, un kuras nav tādu dzīvnieku mātīšu pēcnācējas, kam apstiprināta saslimšana ar GSE;
 - nav ar GSE varbūtēji slimu vai apstiprināti slimu dzīvnieku mātīšu pēcnācējas;
 - nav bijušas varbūtēji slimas ar GSE laikā, kad iegūti embriji;
 - Embriji vai olšūnas ir iegūti, pārstrādāti un saglabāti atbilstīgi Direktīvas 89/556/EEK A un B pielikumu noteikumiem.
- C. Embriju vai olšūnu importam no 4. kategorijas valstīm vai reģioniem jābūt atkarīgam no starptautiskā veselības sertifikāta uzrādīšanas, kurš apliecina, ka:
- Atgremotāju barošana ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, ir aizliegta, un aizliegumu faktiski īsteno;
 - Olšūnas vai embriji, kas paredzēti eksportam un Kopienai, ir iegūti no dzīvnieku mātītēm, kuras:
 - ir identificētas ar pastāvīgu identificēšanas sistēmu, kas ļauj izsekot to izcelsmei līdz ciltsmātei un ganāmpulkam, un kuras nav ar GSE varbūtēji slimu vai slimu dzīvnieku mātīšu pēcteces;
 - neslimo ar GSE;
 - nav bijušas varbūtēji slimas ar GSE laikā, kad iegūti embriji, un:
 - vai nu ir dzimušas pēc datuma, kurā stājās spēkā aizliegums barot mājlopus ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, vai
 - ir dzimušas, augušas un uzturējušas ganāmpulkos, kuros vismaz pēdējo septiņu gadu laikā nav apstiprināts neviens GSE gadījums;
 - Embriji vai olšūnas ir iegūti, pārstrādāti un saglabāti atbilstīgi Direktīvas 89/556/EEK A un B pielikumu noteikumiem.
- D. Liellopu embriju vai olšūnu importam no 5. kategorijas valstīm vai reģioniem jābūt atkarīgam no starptautiskā veselības sertifikāta uzrādīšanas, kurš apliecina, ka:
- Vaislas dzīvnieku barošana ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, ir aizliegta, un aizliegumu faktiski īsteno;
 - Slimos liellopus un, ja tās ir dzīvnieku mātītes, to pēdējos pēcnācējus, kas dzimuši divu gadu laikā pirms vai pēc slimības klīnisko pazīmju parādīšanās, ja tie attiecīgajā valstī vai reģionā vēl ir dzīvi, nokauj un pilnībā iznīcina;
 - Olšūnas vai embriji, kas paredzēti eksportam uz Kopienai, ir iegūti no dzīvnieku mātītēm, kuras:
 - ir identificētas ar pastāvīgu identificēšanas sistēmu, kas ļauj izsekot to izcelsmei līdz ciltsmātei un ganāmpulkam, un kuras nav ar GSE varbūtēji slimu vai slimu dzīvnieku mātīšu pēcteces;
 - neslimo ar GSE;

⁽¹⁾ Padomes 1989. gada 25. septembra Direktīva 89/556/EEK par dzīvnieku veselības nosacījumiem, kas reglamentē Kopienas iekšējo tirdzniecību, importējot liellopu sugu mājlopu embrijus no trešām valstīm (OV L 302, 19.10.1989., 1. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 94/113/EK (OV L 53, 24.2.1994., 23. lpp.).

- c) nav bijušas varbūtēji slimas ar GSE laikā, kad iegūti embriji, un:
- i) vai nu ir dzimušas pēc datuma, kurā stājās spēkā aizliegums barot vaislas dzīvniekus ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem;
 - ii) vai nekad nav barotas ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, un ir dzimušas, augušas un dzīvojušas ganāmpulkos, kuros vismaz pēdējo septiņu gadu laikā nav apstiprināts neviens GSE gadījums, un kuros ir tikai tie liellopi, kas dzimuši attiecīgajā saimniecībā vai cēlušies no līdzvērtīga statusa ganāmpulka;
4. Embriji vai olšūnas ir iegūti, pārstrādāti un saglabāti stingrā atbilstībā Direktīvas 89/556/EEK A un B pielikumu noteikumiem.

E NODAĻA

Aitu un kazu importēšana

Aitām un kazām, ko ievieš Kopienā, ir jāatbilst prasībām, kas nodrošina veselības garantijas, kuras ir līdzvērtīgas tām, kas noteiktas ar šo regulu vai atbilstīgi šai regulai.

F NODAĻA

VIII pielikuma C nodaļā minēto dzīvnieku izcelsmes produktu ieviešana Kopienā no 5. kategorijas trešām valstīm vai to reģioniem ir aizliegta saskaņā ar 16. panta 3. punktu, ja tie satur šādus atgremotāju dzīvnieku produktus vai audus vai ir iegūti no tiem:

- mehāniski atkaulota gaļa,
- dikalcija fosfāts, kas paredzēts mājlopu barošanai,
- želatīns, ja tas nav gatavots no ādām,
- neapstrādāti atgremotāju tauki un to derivāti, ja vien tie nav ražoti no atsevišķiem taukaudiem, kas paši ir atzīti par derīgiem lietošanai pārtikā, vai no izejvielām, kas ir pārstrādātas saskaņā ar Lēmumā 1999/534/EK minētajiem standartiem.

G NODAĻA

Importējot dzīvnieku izcelsmes produktus no trešām valstīm vai to reģioniem, kas nav klasificēti 1. kategorijā, attiecīgie sertifikāti, ko pieprasa Kopienas tiesību akti, papildināmi ar ražotājas valsts kompetentās iestādes parakstītu deklarāciju, kas formulēta šādi:

“Dzīvnieku izcelsmes produkts nesatur īpašo riska materiālu, kas definēts V pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regulai (EK) Nr. 999/2001, ar ko nosaka transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilakses, kontroles un apkarošanas noteikumus, vai mehāniski atkaulotu gaļu, kas iegūta no liellopu galvas kauliem vai mugurkaula, un tas nav iegūts no šāda materiāla vai gaļas. Dzīvnieki nav nokauti, pēc apdullināšanas injicējot gāzi galvaskausa smadzeņdaļā, nav nokauti uz vietas ar to pašu metodi, un nav nokauti, pēc apdullināšanas veicot smadzeņu audu saplosīšanu ar galvaskausa smadzeņdaļā ievietotu koniskas formas metāla instrumentu.”

X PIELIKUMS

ETALONLABORATORIJAS, PARAGU ŅEMŠANA UN LABORATORIJAS ANALĪZES METODES

A NODAĻA

Valsts etalonlaboratorijas

1. Izraudzītai valsts etalonlaboratorijai ir:
 - a) līdzekļi un speciālisti, kas tai ļauj jebkurā laikā un jo īpaši, kad pirmo reizi parādās minētā slimība, noteikt TSE ierosinātāja tipu un celmu un apstiprināt reģionālo diagnostikas laboratoriju iegūtos rezultātus. Ja tā nespēj identificēt ierosinātāja celmu, tā izstrādā procedūru, lai nodrošinātu to, ka celma identifikāciju uztic Kopienas etalonlaboratorijai;
 - b) jāpārbauda reģionālo diagnostikas laboratoriju izmantotās diagnosticēšanas metodes;
 - c) jāatbild par diagnostikas standartu un metožu saskaņošanu attiecīgajā dalībvalstī. Tādēļ:
 - tā var piegādāt diagnostikas reaģentus dalībvalsts apstiprinātām laboratorijām,
 - tai jākontrolē visu dalībvalstī izmantoto diagnostikas reaģentu kvalitāte,
 - tai regulāri jāriko salīdzināmie testi,
 - tai jāglabā attiecīgās slimības ierosinātāju paraugi vai atbilstīgie audi, kas satur šos ierosinātājus un kuri iegūti no dzīvniekiem, ko dalībvalsts apstiprinājusi par slimiem,
 - tai jānodrošina dalībvalsts izraudzītajās diagnostikas laboratorijās iegūto rezultātu apstiprināšana;
 - d) jāsadarbojas ar Kopienas etalonlaboratoriju.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstīm, kam nav valsts etalonlaboratorijas, tomēr ir jāizmanto Kopienas etalonlaboratorijas vai citu dalībvalstu etalonlaboratoriju pakalpojumi.

3. Valstu etalonlaboratorijas ir:

Austrija	Bundesanstalt für Tierseuchenbekämpfung, Mödling Robert Koch Gasse 17 A-2340 Mödling
Beļģija	CERVA-CODA-VAR Centre d'Étude et de Recherches Vétérinaires et Agrochimiques Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Bruxelles
Dānija	Danish Veterinary Laboratory Bülowsvej 27 DK--1790 Copenhagen V
Somija	Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos Hämeentie 57 FIN-00550 Helsinki
Francija	Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments Laboratoire de pathologie bovine 31, avenue Tony Garnier BP 7033 F-69342 Lyon Cedex

Vācija	Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere Anstaltsteil Tübingen Postfach 1149 D-72001 Tübingen
Grieķija	1. <i>Department of Pathology, Faculty of Veterinary Medicine</i> University of Thessaloniki Giannitson & Voutyra St. GR-54627 Thessaloniki 2. <i>Athens Centre of Veterinary Institutes</i> Laboratory of Pathology 25 Neapoleos St. GR-14310 Athens
Īrija	The Central Veterinary Research Laboratory Abbotstown Castleknock Dublin 15 Ireland
Itālija	Istituto Zooprofilattico Sperimentale del Piemonte Liguria e Valle d'Aosta CEA Via Bologna I-148-10150 Torino
Luksemburģa	Laboratoire 'CERVA' CODA-VAR Centre d'Étude et de Recherches Vétérinaires et Agrochimiques Groeselenberg 99 B-1180 Bruxelles
Nīderlande	Instituut voor Dierhouderij en Diergezondheid Edelhertweg 15 Postbus 65 8200 AB Lelystad Netherlands
Portugāle	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária Estrada de Benfica, 701 P-1500 Lisboa
Spānija	1. <i>Laboratorio de la Facultad de Veterinaria</i> Departamento de Patología Animal (Anatomía Patológica) Zaragoza Spain 2. <i>Laboratorio Central de Veterinaria de Algete</i> Madrid Spain (Tikai Lēmuma 98/272/EK IVA pielikumā minētie GSE testi.)
Zviedrija	The National Veterinary Institute S-75189 Uppsala
Apvienotā Karaliste	The Veterinary Laboratories Agency Woodham Lane New Haw Addlestone Surrey KT15 3NB United Kingdom

B NODAĻA

Kopienas etalonlaboratorija

1. Kopienas TSE etalonlaboratorija ir:

The Veterinary Laboratories Agency
Woodham Lane
New Haw
Addlestone
Surrey KT15 3NB
United Kingdom

2. Kopiesnas etalonlaboratorijas funkcijas un pienākumi ir šādi:
 - a) apspriežoties ar Komisiju, koordinēt metodes, ko dalībvalstis izmanto GSE diagnosticēšanā, un jo īpaši:
 - atbilstīgo ierosinātāju saturošu audu glabāšana un piegāde attiecīgo diagnostikas testu attīstībai vai izstrādei, vai ierosinātāja celma noteikšanai,
 - standartserumu un citu etalonreaģentu piegāde valstu etalonlaboratorijām, lai standartizētu dalībvalstu izmantotos testus un reaģentus,
 - to atbilstīgo audu kolekciju veidošana un glabāšana, kas satur ierosinātājus un TSE celmus,
 - diagnostikas procedūru salīdzinošo testu regulāra organizēšana Kopiesnas līmenī,
 - datu un informācijas vākšana par izmantotajām diagnožu metodēm un Kopiesnā veikto testu rezultātiem,
 - TSE ierosinātāja paraugu aprakstīšana, izmantojot vismodernākās metodes, lai varētu labāk saprast slimības epidemioloģiju,
 - sekošana pasaules tendencēm TSE uzraudzībā, epidemioloģijā un profilaksē,
 - prionu slimību ekspertīzes uzturēšana, lai varētu ātri un diferencēti noteikt diagnozi,
 - padziļinātu zināšanu iegūšana par diagnostikas metožu sagatavošanu un izmantošanu, ko lieto, lai kontrolētu un apkarotu TSE;
 - b) aktīvi palīdzēt diagnozes noteikšanā, kad dalībvalstīs uzliesmo TSE, pētot paraugus, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri inficēti ar TSE un nosūtīti diagnozes apstiprināšanai, aprakstīšanai un epidemioloģiskiem pētījumiem;
 - c) sniegt palīdzību ekspertu mācīšanā vai pārkvalificēšanā laboratorijas diagnožu jomā, lai saskaņotu diagnostikas metodes visā Kopiesnā.

C NODAĻA

Paraugu ņemšana un laboratorijas testi

1. *Paraugu ņemšana un laboratorijas testēšana, lai atklātu liellopu saslimšanu ar GSE.*

1.1. Paraugu vākšana.

Kompetentā iestāde nodrošina to, ka paraugus vāc, izmantojot "Starptautiskā epizootisko slimību biroja (SES) diagnostikas metožu un vakcīnu standartu rokasgrāmatas" (šeit turpmāk – "Rokasgrāmata") jaunākajā izdevumā paredzētās metodes un kārtību. Ja minēto metožu un kārtības nav, kompetentā iestāde nodrošina to, ka paraugus vāc testu pareizai veikšanai piemērotā veidā.

1.2. Laboratorijas testi.

1.2.1. *Varbūtējās saslimšanas gadījumi.*

Liellopu audiem, ko sūta testiem laboratorijā saskaņā ar 12. panta 2. punktu, veic histopatoloģisku izmeklēšanu, kā paredzēts jaunākajā Rokasgrāmatas izdevumā, ja vien audi nav pašnoārdījušies. Ja histopatoloģiskās pārbaudes rezultāts ir nepārlicinošs vai negatīvs vai ja audi ir pašnoārdījušies, audus pārbauda ar kādu no pārējām diagnostikas metodēm, kas paredzētas minētajā Rokasgrāmatā, (ar šūnu imunoloģiju un imūnblotīngā metodi vai raksturīgo šķiedru demonstrēšanu ar elektronu mikroskopijas palīdzību).

1.2.2. *Ikgadējā uzraudzības programmā pārbaudītie dzīvnieki.*

Liellopus, ko pārbauda ikgadējā uzraudzības programmā, kā paredzēts III pielikuma A nodaļas I punktā, un III pielikuma A nodaļas III daļā paredzētajā mērķa uzraudzības programmā, pārbauda ar vienu no 4. punktā minētajiem testiem.

Ja ātrās noteikšanas testa rezultāts ir nepārlicinošs vai pozitīvs, audus pārbauda ar smadzeņu saknes histopatoloģisko pārbaudi, kā paredzēts Rokasgrāmatas jaunākajā izdevumā, ja vien audi nav pašnoārdījušies vai kā citādi nederīgi histopatoloģiskai pārbaudei. Ja histopatoloģiskās pārbaudes rezultāts ir nepārlicinošs vai negatīvs vai ja audi ir pašnoārdījušies, tos pārbauda ar kādu no 1.2.1. punktā minētajām metodēm. Tomēr nedrīkst izmantot to pašu metodi, ko izmanto skrīninga testā.

1.3. Rezultātu interpretācija.

Dzīvnieku, ko pārbauda, kā minēts 1.2.1. punktā, uzskata par GSE pozitīvu, ja viena testa rezultāts ir pozitīvs.

Dzīvnieku, ko pārbauda, kā minēts 1.2.2. punktā, uzskata par GSE pozitīvu, ja skrīninga testa rezultāts ir pozitīvs vai nepārliciecināms, un:

- turpmākās histopatoloģiskās pārbaudes rezultāts ir pozitīvs, vai
- citas 1.2.1. punktā minētās diagnostikas metodes rezultāts ir pozitīvs.

2. **Paraugu ņemšana un laboratorijas testi, lai atklātu aitu un kazu saslimšanu ar TSE.**

Paraugu ņemšanu un laboratorijas testus, lai atklātu aitu un kazu saslimšanu ar skrepi slimību, veic saskaņā ar Rokasgrāmatas jaunākajā izdevumā paredzētajām metodēm un kārtību.

Noteikumus attiecībā uz paraugu ņemšanu un laboratorijas testiem, lai atklātu aitu un kazu saslimšanu ar GSE, sastāda saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. **Citu TSE saslimšanu apstiprinājums.**

Testi, ko veic, lai apstiprinātu varbūtēju saslimšanu ar TSE, kura atšķiras no 1. un 2. punktā minētajām TSE, ietver vismaz smadzeņu audu histopatoloģisko pārbaudi. Ja kompetentā iestāde uzskata par vajadzīgu, tā var pieprasīt, lai veiktu arī laboratorijas testus, piemēram, šūnu imunoloģijas un imūnķīmijas, un imūndiagnostikas testus, lai atklātu ar skrepi slimību saistītās šķiedras. Jebkurā gadījumā, ja sākotnējās histopatoloģiskās pārbaudes rezultāts ir negatīvs, būtu jāveic vismaz viena cita laboratorijas pārbaude saskaņā ar iepriekšējo teikumu. Minētie trīs testi ir jāveic, ja slimību konstatē pirmo reizi.

4. **Ātrās noteikšanas tests.**

Lai veiktu testus saskaņā ar 5. panta 3. punktu un 6. panta 1. punktu, šīs regulas nozīmē par ātrās noteikšanas testiem izmanto šādas metodes:

- *Western blot* reakcija, lai noteiktu proteāžu rezistentu PrP^{Res} (prionu noteikšanas tests),
- hemiluminiscences ELISA tests, kas ietver ekstrakcijas metodi, un ELISA paņēmieni, kurā izmanto hemiluminiscences reaģentu (*Enfer* tests),
- divslāņu netiešā imūnenzīmreakcija uz PrP^{Res}, ko veic pēc denaturēšanas un koncentrēšanas (BIORADE tests).

5. **Alternatīvi testi.**

(Jādefinē.)

XI PIELIKUMS

PĀREJAS PASĀKUMI

22. PANTĀ MINĒTIE PĀREJAS PASĀKUMI

A. Attiecībā uz īpašā riska materiāla izņemšanu

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka turpmāk norādīto īpašo riska materiālu izņem un iznīcina saskaņā ar 6. līdz 11. punktu.
 - a) Par īpašu riska materiālu uzskata šādus audus:
 - i) par 12 mēnešiem vecāku liellopu galvaskauss, tajā skaitā smadzenes un acis, mandeles un muguras smadzenes, un visu vecumu liellopu zarnas no divpadsmitpirkstu zarnai līdz taisnajai zarnai;
 - ii) par 12 mēnešiem vecāku aitū un kazu galvaskauss vai to aitū un kazu galvaskauss, kam smaganās ir izšķīlies pastāvīgs priekšzobs, tajā skaitā smadzenes un acis, mandeles un muguras smadzenes, kā arī visu vecumu aitū un kazu liesa;
 - b) papildus a) apakšpunktā minētajam īpašajam riska materiālam Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajā Karalistē un Portugālē, izņemot Azoru salu autonomo apgabalu, par īpašu riska materiālu ir jāuzskata šādi audi:
 - i) visa galva (izņemot mēli), tajā skaitā smadzenes, acis, trijzaru nerva sensoriskie mezgli un mandeles; par sešiem mēnešiem vecāku liellopu aizkrūts dziedzeris, liesa un muguras smadzenes un visu vecumu liellopu zarnas no divpadsmitpirkstu zarnas līdz taisnajai zarnai;
 - ii) par 30 mēnešiem vecāku liellopu mugurkauls, tajā skaitā muguras smadzeņu pakalējās saknītes nervu mezgli.
2. Īpašu riska materiālu vai no tā iegūtu pārstrādātu materiālu var nosūtīt, tikai lai sadedzinātu saskaņā ar 11. punktu vai vajadzības gadījumā – ar 7. punkta b) apakšpunktu.
3. Dalībvalstis nodrošina to, ka mehāniski atkaulotas gaļas ražošanā neizmanto liellopu, aitū un kazu galvas kaulus un mugurkaulu.
4. Dalībvalstis nodrošina to, ka šo valstu teritorijā liellopiem, aitām vai kazām, kuru gaļa paredzēta pārtikai vai dzīvnieku barībai, neizmanto saplosīšanu pēc apdullināšanas, ievietojot galvaskausa smadzeņdaļā koniskas formas metāla instrumentu.
5. Pēc 2001. gada 31. marta Kopienā neieved 1. punkta a) apakšpunktā minēto īpašo riska materiālu.

Turpmāk uzskaitītos dzīvnieku izcelsmes produktus pakļauj ierobežojumiem attiecībā uz importu Kopienā:

- svaiga gaļa: Direktīvā 64/433/EEK definētā gaļa,
- maltā gaļa un gaļas izstrādājumi: Direktīvā 94/65/EK ⁽¹⁾ definētā maltā gaļa un gaļas izstrādājumi,
- gaļas produkti: Direktīvā 77/99/EEK ⁽²⁾ definētie gaļas produkti,
- Direktīvā 92/118/EEK minētais pārstrādātais dzīvnieku proteīns,
- Direktīvas 77/99/EEK 2. panta b) apakšpunkta v) daļā minētās liellopu zarnas,

- a) ja iepriekšminētos dzīvnieku izcelsmes produktus, kas satur liellopu, aitū vai kazu audus, ievēd Kopienā pēc 2001. gada 31. marta no trešām valstīm vai to reģioniem, veselības sertifikātiem pievieno deklarāciju, ko parakstījusi ražotājas valsts kompetenta iestāde, ar šādu formulējumu:

“Dzīvnieku izcelsmes produkts nesatur produktus, kas minēti IX pielikuma F nodaļā 2001. gada 22. maija Regulā (EK) Nr. 999/2001, ar ko nosaka transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilakses, kontroles un apkarošanas noteikumus, nedz arī minētās regulas V pielikumā definēto īpašo riska materiālu, kas ražots pēc 2001. gada 31. marta, vai mehāniski atkaulotu gaļu, kas iegūta no liellopu, aitū vai kazu galvas kauliem vai mugurkaula un kas ražota pēc 2001. gada 31. marta, un nav iegūts no šādiem produktiem, īpašā riska materiāla vai gaļas. Pēc 2001. gada 31. marta dzīvnieki nav nokauti, pēc apdullināšanas injicējot gāzi galvaskausa smadzeņdaļā, nav nokauti uz vietas ar to pašu metodi, un nav nokauti, pēc apdullināšanas veicot smadzeņu audu saplosīšanu ar galvaskausa smadzeņdaļā ievietotu koniskas formas metāla instrumentu.”;

⁽¹⁾ Padomes 1994. gada 14. decembra Direktīva 94/65/EK, ar ko nosaka prasības maltas gaļas un gaļas izstrādājumu ražošanai un laišanai tirgū (OV L 368, 31.12.1994., 10. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1976. gada 21. decembra Direktīva 77/99/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar gaļas produktiem (OV L 26, 31.1.1977., 85. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 97/76/EK (OV L 10, 16.1.1998., 25. lpp.).

- b) visas atsaucis uz "dzīvnieku izcelsmes produktiem" nozīmē šajā punktā uzskaitītos dzīvnieku izcelsmes produktus un neattiecas uz citiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas satur šādus dzīvnieku izcelsmes produktus vai ir iegūti no tiem.
6. Šīs daļas 5. punktu piemēro tikai produktu importēšanā no trešām valstīm:
- a) kas Komisijai nav iesniegušas dokumentus, pamatojot savu prasību nepiemērot tām šos noteikumus;
- b) kas ir iesniegušas minēto dokumentu, bet kurā to apdraudējumu novērtēšanas rezultāts, kas nosaka visus potenciālos riska faktoros, tomēr nav apmierinošs.
7. Dalībvalstis veic biežas oficiālas pārbaudes, lai pārliecinātos par šā pielikuma pareizu piemērošanu, un nodrošina pasākumu veikšanu, lai novērstu inficēšanos jo īpaši kautuvēs, gaļas izciršanas uzņēmumos, dzīvnieku atkritumu pārstrādes uzņēmumos, augsta apdraudējuma pārstrādes uzņēmumos vai telpās, ko dalībvalstis apstiprinājušas saskaņā ar Direktīvas 90/667/EEK 7. pantu, tirdzniecības vietās, atkritumu poligonos un citās vietās, kur notiek glabāšana vai sadedzināšana. Dalībvalstis jo īpaši izveido sistēmu, lai nodrošinātu un pārbaudītu to, ka:
- a) īpašo riska materiālu, ko izmanto 1. panta 2. punktā minēto produktu ražošanā, izmanto tikai atļautajiem mērķiem;
- b) īpašo riska materiālu, jo īpaši ja izņemšanu veic uzņēmumos vai vietās, kas nav kautuves, pilnībā atdala no citiem atkritumiem, kas nav paredzēti sadedzināšanai, atsevišķi savāc un likvidē saskaņā ar 1. punktu un 8. līdz 11. punktu. Dalībvalstis var pieņemt lēmumu atļaut nosūtīt īpašu riska materiālu saturošas galvas vai liemeņus uz citu dalībvalsti pēc tam, kad šī otrā dalībvalsts ir piekritusi saņemt šo materiālu un ir apstiprinājusi īpašus nosacījumus, ko piemēro šai pārvietošanai.
8. Dalībvalstis nodrošina to, ka īpašo riska materiālu izņem:
- a) kautuvēs;
- b) gaļas izciršanas uzņēmumos, Direktīvas 90/667/EEK 3. un 7. pantā minētajos augsta apdraudējuma pārstrādes uzņēmumos vai telpās kompetentas iestādes iecelta pārstāvja uzraudzībā. Minētos uzņēmumus šim mērķim apstiprina kompetentā iestāde.
- Tomēr mugurkaulu var izņemt arī tirdzniecības vietā, kas atrodas to teritorijā.
- Ja īpašo riska materiālu neizņem no beigtiem dzīvniekiem, kas nav nokauti lietošanai pārtikā, īpašo riska materiālu saturošas daļas vai viss dzīvnieks jāuzskata par īpašu riska materiālu.
9. Dalībvalstis nodrošina to, ka visu īpašo riska materiālu iezīmē ar krāsu un attiecīgi marķē tūlīt pēc izņemšanas, un pilnībā iznīcina:
- a) sadedzinot bez iepriekšējas apstrādes, vai
- b) pēc iepriekšējas apstrādes ar noteikumu, ka krāsa vai marķējums saglabājas:
- i) saskaņā ar Lēmuma 92/562/EEK pielikuma I līdz IV, VI un VII nodaļā raksturotajām sistēmām:
- sadedzinot,
 - līdzsadedzinot;
- ii) vismaz saskaņā ar Padomes Lēmuma 1999/534/EK I pielikumā minētajiem standartiem, aprokot apstiprinātā atkritumu poligonā.
10. Dalībvalstis var atkāpties no 8. un 9. punkta noteikumiem un atļaut sadedzināt vai aprakt īpašo riska materiālu vai visu dzīvnieku bez iepriekšējas marķēšanas vai attiecīgi bez īpašā riska materiāla izņemšanas Direktīvas 90/667/EEK 3. panta 2. punktā norādītajos apstākļos, izmantojot metodi, kas izslēdz jebkādu TSE pārnesšanas risku un ko apstiprina un pārbauda kompetentā iestāde, jo īpaši ja dzīvnieki ir gājuši bojā vai ir nokauti, veicot slimības kontroles pasākumus.
11. Dalībvalstis var nosūtīt īpašu riska materiālu vai no tā pārstrādātu materiālu sadedzināšanai uz citām dalībvalstīm tikai saskaņā ar Lēmuma 97/735/EK 4. panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem – vajadzības gadījumā.

Šo punktu var grozīt pēc dalībvalsts pieprasījuma, lai atļautu nosūtīt īpašu riska materiālu vai no tiem pārstrādātu materiālu uz trešām valstīm sadedzināšanai, kad ir pieņemti nosacījumi, kas reglamentē minēto eksportu.

B. Par statistikas pārskatiem

22. pantā minētajā statistikas pārskatā jāietver visi III pielikuma A nodaļas I iedaļas 1.1. un 1.2. punktā minētie dzīvnieki.

Šo noteikumu, ko piemēro vienu gadu, var pārskatīt, ņemot vērā pirmajos sešos mēnešos gūto pieredzi.
